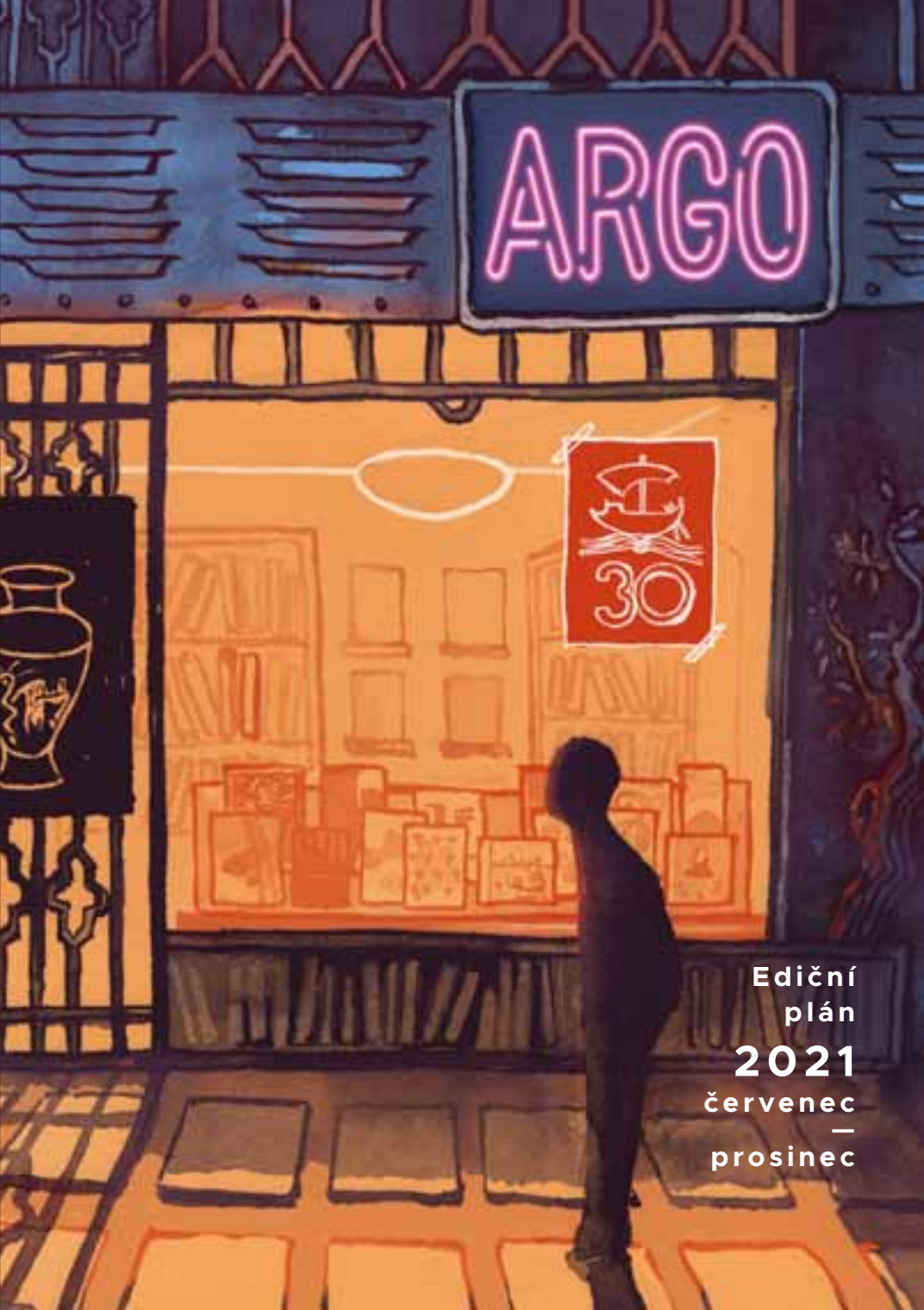

A stylized, hand-drawn illustration of a bookstore window display. The scene is viewed from outside, looking into a brightly lit interior. A dark silhouette of a person stands in the foreground, looking into the window. The window display features a large red sign with a white anchor and the number '30'. Below the sign, several books are arranged on shelves. The background shows a grid of windows and a large vase on the left. The overall style is graphic and artistic, with a warm color palette of oranges, yellows, and browns.

ARGO

Ediční
plán

2021

červenec
—
prosinec

Ediční plán 2021
červenec–prosinec

Nakladatelství Argo

Milíčova 13
130 00 Praha
www.argo.cz

Ilustrace na obálce © Barbora Biskupová, 2021
Grafická úprava © Jan Augusta, 2021

Argo 30!

Nakladatelství Argo si v roce 2021 připomíná 30. výročí založení. I po třech dekadách si udrželo nezávislost, rodinnou atmosféru a stabilní tým těch nejkvalitnějších redaktorů, překladatelů, výtvarníků a dalších spolupracovníků.

Historie nakladatelství se začala psát v roce 1991, kdy se dva spolužáci z ČVUT a absolventka historie na FF UK, Jiří Michek a Milan a Hana Gelnaroví, rozhodli na základě jednoduché, a přitom hezké myšlenky vydávat knihy, které jim chybí v jejich knihovničkách. Založili společnou firmu, která by podnikala v nejrůznějších oborech, a prvním z nich a nakonec jediným bylo vydávání knih, odstarované *Andělem západního okna* Gustava Meyrinka. V prvních letech své existence se nakladatelství zaměřovalo na pražskou německou literaturu a obecně literaturu spjatou s židovstvím, mimo jiné postupně vydalo téměř kompletní dílo Isaaca Bashevisa Singera. Následovaly knihy i odborné a populárně-naučné, hlavně z oblasti historie. Za výtvarnou a grafickou podobou prvních knih i za logem Arga stál Libor Batrla a později i prestižní Studio Marvil.

„K prvním nakladatelským úspěchům patřilo vydání Odyseje od Jamese Joyce v legendárním překladu Aloyse Skoumala, které přineslo nakladatelství prestiž, a velké projekty vydání reprintů patnáctidílného kompletu Augusta Sedláčka Hradu, zámky a tvrze Království českého a později Ottova slovníku naučného, který jsme vydali společně s nakladatelstvím Paseka,“ říká Jiří Michek, nynější majitel nakladatelství Argo. *„Komerční úspěch těchto projektů nám velmi pomohl a umožnil nám vydávat kvalitní tituly s dlouhodobou návratností. Pak už jsme neuvažovali o podnikání v jiném oboru.“*

V prvních dvou letech vydalo Argo dohromady kolem dvacítky knih, poté začal počet ročně vydaných publikací stoupat, v roce 2005 dosáhlo nakladatelství hranice 100 vydaných svazků, v současné době každoročně atakuje či překračuje hranici 200 titulů.

Směřování nakladatelství výrazně ovlivnila Eva Slámová (1959–2010), která v roce 1995 nastoupila do funkce šéfredaktorky krásné literatury. *„Našli jsme se s ní v poloprázdných kancelářích rušeného Odeonu. Libilo se jí, co děláme. Výrazně nás posunula ve vydávání kvalitních zahraničních autorů, často to byly její osobní kontakty,“* vzpomíná Milan Gelnar, současný ředitel nakladatelství Argo.

Eva Slámová stála u zrodu nejdéle trvající edice AAA zaměřené na moderní prózu anglicky píšících autorů, kteří byli před revolucí do češtiny překládáni výjimečně nebo vůbec ne. V současné době vyhledává Petr Onufer, který nyní edici AAA řídí, autory a autorky mladší generace, pro něž je příznačná jistá kontroverznost a vzbuzují nadšený ohlas mezi anglofonními kritiky i čtenáři. Vedle angloamerické literatury se Argo věnuje i další světové literatuře a naši redaktoři Jindřich Vacek, Martina Mašíňová, Hana Zahradníková, Miloš Urban, Ivana Tomková i Veronika Chaloupková spolupracují s těmi nejlepšími překladateli.

Mezi kmenové autory nakladatelství v současné době patří velké množství světových jmen, často nositelů Nobelovy ceny za literaturu: Orhan Pamuk, Bob Dylan, Kazuo Ishiguro, Louise Glücková, Jorge Luis Borges, Mario Vargas Llosa, Umberto Eco, Jean-Michel Guenassia, Laurent Binet, Leïla Slimani, Hermann Hesse, Woody Allen, Isaac Asimov, Dan Brown, Paulo Coelho, Charles Bukowski, Philip K. Dick, Robert Fulghum, Jack Kerouac, Sergej Lukjaněnko, Peter Høeg, Kurt Vonnegut jr. a mnoho dalších.

Českou literaturu vydávalo Argo zprvu pouze výjimečně, ale v současné době má kolem sebe velké množství autorů a autorek. Některé z nich nakladatelství objevilo, z některých z nich se postupně stali kmenoví autoři (Miloš Urban, Emil Hakl, Jan Novák, Ondřej Štindl, Pavla Horáková, Marek Toman, David Zábranský, Michal Vrba, Jiří Kamen, Josef Pánek, Tereza Semotamová, Lenka Elbe, Lenka Sobotová a další). Knihy české beletrie často vycházejí v originální grafické úpravě a s ilustracemi, jejichž autorem je nejčastěji Pavel Růt.

Produkce Arga v současné době uspokojí široké spektrum čtenářů, v edičním plánu nechybějí ceněné komiksy a grafické romány, o které pečuje Richard Klíčník, fantastika, kterou má na starosti Martin Šust a která pravidelně sbírá oborové ceny, i knihy pro děti, které řídí Alena Pokorná.

Výraznou linií nakladatelství je naučná literatura. O přírodní vědy a společenskovědní oblast se starají redaktoři Vít Penkala a Oldřich Vágner, o problematiku rodičovství, výchovy a sebevzdělávání pak Markéta Nová. Obzvlášť ceněným segmentem je historická literatura, o níž pečují Martin Nodl a Magdalena Moravová. „*Martin a Magdalena vybudovali několik edic, které čtenáři sbírají, protože co titul, to skvost,*“ říká Hana Gelnarová, programová ředitelka.

Argo vydalo za třicet let více než 4500 publikací, prodalo miliony výtisků, získalo také celou řadu ocenění v nejrůznějších anketách a soutěžích, jeho knihy pravidelně bodují v odborných cenách, Magnesii Liteře, Zlaté stuze, Nejkrásnější knize, Ceně Josefa Jungmanna za překlad, i čtenářských anketách. Dvakrát Argo získalo i mezinárodní ocenění „Nejkrásnější kniha světa“, za titul *Příběhy z parní lázně* v grafické úpravě Juraje Horvátha a *Pohádky* Hermana Hesseho v grafické úpravě Luboše Drtiny.

Svůj název odvozuje nakladatelství Argo od bájně lodi téhož jména, která podle antických mýtů vezla argonauty do Kolchidy pro zlaté rouno; proto také představuje loď hlavní motiv nakladatelského loga. Zlatým rounem jsou v tomto případě kvalitní a krásné knihy. Do jubilejního roku svého života nakladatelství vyplouvá s obvyklou posádkou a v dobré kondici.

Beletrie

Nejočekávanější tituly — **10**

Světová beletrie mimo edice — **20**

Edice AAA – Edice angloamerických autorů — **34**

Edice AAB – Edice angloamerických básníků — **38**

Česká beletrie — **40**

Thrillery a detektivky — **50**

Sci-fi a fantasy — **53**

Komiks — **56**

Literatura pro děti a mládež — **61**

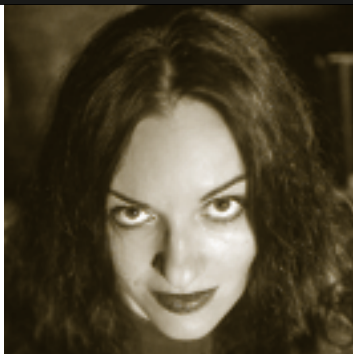

Barack Obama **Země** **zaslíbená**

Populárně-naučná a odborná literatura

Mimo edice — **74**

Edice Crossover — **79**

13

Pavla Horáková

Srdce Evropy

Historická literatura

Historie mimo edice — 86

Edice Ecce Homo — 87

Edice Antika — 88

Edice Každodenní život — 89

Edice Memoria medii aevi – Paměť středověku — 90

Abecední seznam autorů — 92

Jordan B. Peterson

Řád není všechno

16

nakladatelství argo

Beletrie

10–71

Barack Obama

Barack Obama byl 44. prezidentem Spojených států amerických. Byl zvolen v listopadu 2008 a zastával úřad po dvě funkční období. Je autorem dvou předchozích titulů (best-sellerů *New York Times*): *Cesta za sny mého otce* a *Odvaha doufat*. V roce 2009 obdržel Nobelovu cenu za mír. Žije ve Washingtonu D. C. se svou ženou Michelle. Mají dvě dcery, Maliu a Sashu.

© foto Petr Dukovic

Země zaslíbená

Přeložil Martin Svoboda

V prezidentských pamětech Barack Obama vypráví příběh své cesty na pozici vůdce svobodného světa. Popisuje své politické vzdělávání i přelomové okamžiky prvního funkčního období v prezidentském úřadu a provází čtenáře od svých nejranějších politických ambicí přes zlomové vítězství v prezidentských primárkách v lowe až po historickou noc 4. listopadu 2008, kdy byl zvolen prezidentem USA a stal se prvním Afroameričanem zastávajícím nejvyšší pozici ve státě.

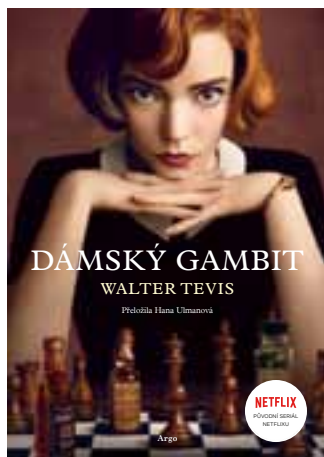
Ve vzpomínkách na své působení v prezidentském úřadu nechává Obama čtenáře nahlédnout do Oválné pracovny Bílého domu, bere je s sebou na cesty do Moskvy, Káhiry nebo Pekingu. Mohou sledovat jeho úvahy při sestavování vlády, v boji se světovou finanční krizí, při překonávání překážek na cestě k prosazení zákona o dostupné zdravotní péči, sporech s generály o americkou strategii v Afghánistánu nebo schválení operace Neptunovo kopí, jež vedla k smrti Usámy bin Ládina.

Země zaslíbená je příběh muže, jenž se úspěšně pokusil o nemožné. Prezident Obama líčí, jak se vyrovnával s tím, že se jako první Afroameričan ucházel o prezidentský úřad, čelil obrovským očekáváním, ale současně zápolil s morálními dilematy rozhodování na nejvyšší úrovni. Otevřeně píše o silách, jimž musel vzdorovat doma i v zahraničí, i o tom, jak život v Bílém domě poznamenal jeho manželku a dcery.

Tato skvěle napsaná kniha zachycuje Obamovo přesvědčení, že demokracie není darem z nebes, ale musíme ji budovat den za dnem společně.

Dámský gambit

Přeložila Hana Ulmanová

Beth Harmonová se v osmi letech dostane do sirotčince. Není to harmonické prostředí, a malá Beth si najde dvě cesty k úniku: malé zelené pilulky, které děti dostávají „na uklidnění“, a ŠACHY. Hra, s níž ji seznámí údržbář ve sklepě sirotčince, ji pohltí, a během několika let se ukáže, že Beth není jen „na holku dost dobrá“ – je prostě dobrá. Totiž nejlepší. V Americe rozhodně. Ale cestou na světový vrchol musí Beth překonat nejen nedůvěru okolí, ale i vlastní demony závislosti.

Strhující příběh Waltera Tevise o dospívání, šachách, feminizmu a nebezpečných návycích vzbudil senzací svým televizním zpracováním na Netflixu v roce 2020. Přesvědčte se, že knižní předloha vás pohltí úplně stejně.

Připravujeme

Muž, který spadl na Zemi

Walter Tevis

Walter Tevis se narodil roku 1928 v San Francisku a k tomuto městu si po celý život zachoval vřelý vztah. V deseti letech onemocněl revmatickou horečkou, a proto jej rodiče poslali na rok do léčebny, kde si Tevis, stejně jako jeho hrdinka Beth Harmonová z *Dámského gambitu*, vytvořil předpoklady k celoživotnímu boji se závislostmi (dostával vysoké dávky barbiturátů). Zatím se rodiče přestěhovali do Kentucky, a když se k nim Walter po roce připojil, čekal ho kulturní šok. Život ve stínu Appalačského pohoří se od toho kalifornského hodně lišil. Stejně jako Beth Harmonová si ale našel svůj únik – objevil kulečnická sci-fi, dvě lásky, které se výrazně odrážejí v jeho pozdější literární tvorbě.

V sedmnácti Tevis nastoupil do armády, později vystudoval anglickou literaturu a stal se středoškolským učitelem. Tou dobou začal psát povídky, které publikoval např. v časopisech *Esquire*, *Cosmopolitan* nebo *Playboy*. První román *The Hustler* (Hazardní hráč) mu vyšel v r. 1959 a vzápětí byl zfilmován s Paulem Newmanem v hlavní roli, filmové adaptace se dočkalo i jeho pokračování *The Colour of Money* (Barva peněz, 1984) nebo román *The Man Who Fell to Earth* (Muž, který spadl na Zemi, 1963).

Marieke Lucas Rijneveld

Marieke Lucas Rijneveld (* 1981) pochází z ortodoxní protestantské farmářské rodiny, usazené v Severním Brabantsku. Kritika vysoce cenila už její básnické sbírky, opravdový poprask na literární scéně a obrovskou čtenářskou odezvu však vyvolal její prozaický debut částečně inspirovaný smrtí jejího vlastního bratra. Baladický příběh o tom, jaké následky může mít pro nedospělou psychiku trauma, o němž se v rodině vůbec nemluví, vyzařuje zvláštní temné kouzlo. Surreálná imaginace dospívající dívky, jež zůstala sama se svými démony, má až starozákonní rozměr. Rijneveld se identifikuje jako nebinární osoba.

© foto Merlijn Doornik

Anglický překlad *The Discomfort of Evening* Rijneveldové získal prestižní Mezinárodní Bookerovu cenu za rok 2020.
Cosmopolitan

S večerem přichází tíseň

Přeložila Veronika Havlíková ter Harmsel

Desetiletá Bunda žije se svou silně nábožensky založenou rodinou na farmě na nizozemském venkově. Jednou krátce před Vánoci se její starší bratr vypraví bruslit do zakázaných míst a ji nechá doma. Uražená, že ji nevzal s sebou, se obrátí k Bohu s rouhačskou prosbou. A i když by ji pak stokrát chtěla vzít zpět, je pozdě: bratra jí to nevrátí. Jeho tragická smrt, o níž se nesmí mluvit, rozvrátí život celé rodiny. Dívka na prahu dospívání ponechaná napospas vlastním pocitům viny se oddává čím dál nebezpečnějším fantaziím. Nekompromisní prozaický debut mladé básnířky Marieke Lucas Rijneveld se hned po vydání stal v Nizozemsku literární senzací a dlouho se držel v čele bestsellerových žebříčků. Temný lyrismus a unikátní jazyk oslovily i řadu zahraničních nakladatelů.

Srdce Evropy

Nový román Pavly Horákové nabízí pozoruhodný dialog dvou vyprávěcích hlasů, které dělí více než sto let: z naší přítomnosti se ozývá učitelka Anežka, která se snaží vyznat ve vlastních zmatcích i ve zmatené době, a přitom přemýšlí nad rukopisnými paměťmi moravské venkovanky Kateřiny, svérázné, sebevědomé ženy, která nedostatek formálního vzdělání vynahrazuje vrozenou bystrostí a vnímavostí. Mezi mnoha tématy, jež obě roviny vyprávění spojují, vyniká jedno: fascinace, kterou obě ženy pocítují tvář v tvář Vídni, tomuto zvláštnímu amalgámu světáctví a provincialismu, hektické současnosti a nostalgie po nenávratně uplynulé minulosti, cizího a důvěrně známého – a svého času také druhému největšímu českému městu. Kateřina pobývala ve Vídni v roce 1912, tedy v době, kdy sláva pyšné císařské metropole vrcholila; v roce 2020 se do Vídně v jejích stopách vydává Anežka, aby se o své předchůdkyni dozvěděla víc. Přitom zjišťuje, jak pevně provázané jsou dějiny českých zemí a Rakouska, objevuje skutečnosti, o nichž se u nás příliš nemluví, či dokonce mluvit nesluší, do toho řeší svůj milostný život, a jakoby mimoděk přichází na to, kým vlastně je – a kým by chtěla být – ona sama.

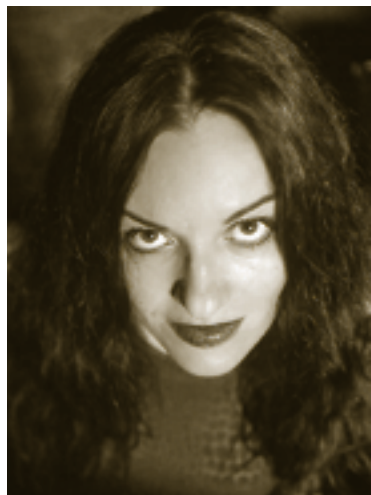
Již vyšlo

Tajemství Hrobaříků, Hrobařici v podzámčí, Hrobařici a Hrobaři, Přišel befel od císaře pána, Zum Befehl, pane lajtnant, Teorie podivnosti

Pavla Horáková

Pavla Horáková (* 1974) je spisovatelka, překladatelka, publicistka a rozhlasová redaktorka. Od studií překládala beletrii z angličtiny a srbštiny, několik let působila v redakci zahraničního vysílání Českého rozhlasu, pro nějž nyní připravuje video cyklus o české literatuře. Devět let také pravidelně spolupracuje se stanicí Vltava. Je autorkou nebo spoluautorkou osmi knih. Debutovala dětskou detektivní trilogií o Hrobařících. Spolu s Jiřím Kamenem sestavila dvě knižní kompozice věnované českým účastníkům 1. světové války, *Přišel befel od císaře pána* (2015) a *Zum Befehl, pane lajtnant* (2018), které vzešly z rozhlasového cyklu *Polní pošta*. V roce 2018 vydala novelu *Johana* (společně se Zuzanou Dostálovou a Alenou Scheinostovou) a rovněž svůj první román pro dospělé *Teorie podivnosti*, jenž získal v roce 2019 cenu Magnesie Litera za prózu.

Ernst Gombrich

Ernst Hans Gombrich (1909–2001), jeden z nejvlivnějších kunsthistoriků 20. století, se narodil ve Vídni, v roce 1936 emigroval do Británie, kde působil na řadě univerzit. Otázkám dějin výtvarného umění věnoval řadu knih, zejména *Příběh umění*, dost možná nejprodávanější přehled vývoje umění od nejstarších dob do 20. století, ale také opakovaně vydávané soubory *Umění a iluze*, *Smysl pro řád* nebo studii *O renesanci*.

O renesanci 1

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Přeložil Martin Pokorný

První svazek souboru *O renesanci* spojuje dvě klasické knihy esejů o renesančním umění. V první z nich, pojmenované *Norma a forma*, je shromážděno jedenáct studií věnovaných zásadním otázkám stylu, vkusu, patronace, pracovních metod a teorií umění, které autor vykládá se svou příznačnou erudicí a srozumitelností. Druhou část knihy zaujímá soubor Symbolické obrazy, v němž se autor věnuje stěžejnímu tématu symbolického zobrazování. Knihu otevírá badatelský úvod o „Cílech a omezeních ikonologie“, po kterém následují podrobné studie o Botticellim, Mantegnovi, Rafaelovi, Poussinovi a dalších. Svazek uzavírá rozsáhlé pojednání o filozofických přístupech k symbolice, které ukazuje, že myšlenky, které zaměstnávaly renesanční filozofy, jsou živé dodnes.

Již vyšlo

Stručné dějiny světa,
Umění a iluze,
Příběh umění

Připravujeme

O renesanci 2,
Smysl pro řád

Einstein v Čechách

Přeložil Jiří Kasl

Na jaře 1911 se Albert Einstein s manželkou a dvěma syny přestěhoval do Prahy, kde působil jako profesor teoretické fyziky na německé univerzitě. Proti původním očekáváním zůstal v Praze jen šestnáct měsíců, a toto období tedy jeho životopisci obvykle považují za nedůležitou epizodu. Michael Gordin důkladně zkoumá setkání velkého vědce s městem s tisíciletou historií; jeho kniha není jen záznamem jednoho období vědecké kariéry, ale i portrétem doby a města.

Michael D. Gordin

Michael D. Gordin (* 1974) je americký historik vědy a slavista. Absolvoval Harvardovu univerzitu, je profesorem na Princetonské univerzitě. Publikoval řadu knih a prací z historie vědy, zaměřených na východoevropský prostor – psal o Mendělejevovi, Lysenkovi a vědě v období studené války. Kniha o pražském pobytu Alberta Einsteina je jeho nejnovější prací.

Jordan B. Peterson

Jordan B. Peterson (* 1962) je kanadský klinický psycholog a profesor psychologie na univerzitě v Torontu. Mezi jeho hlavní zájmy patří psychologie osobnosti, role náboženství a ideologie a posilování osobnosti. Získal značnou proslulost svým vystupováním proti některým projevům politické korektnosti v kanadském akademickém prostředí, je odpůrcem řady trendů, které panují v moderním západním světě – politickou korektností počínaje přes feminismus až po varování před klimatickou změnou. I díky této pozornosti se jeho kniha *12 pravidel pro život* stala bestsellerem v celém anglicky mluvícím světě a je překládána do dalších a dalších jazyků.

Nejvlivnější veřejně vystupující intelektuál současného západního světa

New York Times

Řád není všechno

12 dalších pravidel pro život

Přeložila Veronika Volhejnová

Oceňovaný komentátor a psycholog ve své předchozí knize *12 pravidel pro život* nabídl „protilátky proti chaosu“ v našich životech: odvážné pravdy, uzpůsobené pro moderní život plný úzkostí. Ve své nové knize ukazuje, že smysluplného života nedosáhneme, když budeme ignorovat sféru přesahující to, co víme, a bez schopnosti přizpůsobit se neustále se proměňujícímu světu. Přemíra chaosu nás ohrožuje nejistotou, přemíra řádu zase vede k úbytku zvědavosti a tvořivé vitality. Kniha *Řád není všechno* nás tedy vyzývá k hledání rovnováhy mezi oběma principy. Autor opět čerpá z hluboké znalosti psychologie, mytologie, i z klinické praxe, a přichází s dvanácti novými principy, které čtenáře vedou k odvážnějšímu, pravdivějšímu, smysluplnému životu.

Již vyšlo

12 pravidel pro život

Připravujeme

Mapy významu

Fenomén Angela Merkelová

Na podzim roku 2021 ukončí politickou kariéru Angela Merkelová. Německá kancléřka, označovaná za nejmocnější ženu světa, se loučí po šestnácti letech strávených v čele země.

Kniha *Fenomén Angela Merkelová* přináší osobitý pohled dlouholetého berlínského zpravodaje České televize na tuto zásadní osobnost světové politiky, a také na proměny, které Německo za její vlády prodělalo. Čtenářům nabízí souhrn klíčových okamžiků, jež utvářely charakter kancléřky, stejně jako pohled do zákulisí mocenských metod této politiky a jejích nejdůležitějších rozhodnutí v době migrační krize, přetlačování s Ruskem nebo boje za ochranu eura.

Kniha koriguje některé často tradované omyly o Angele Merkelové a její vládě. Čtenáři se dozvědí, proč nikdy nedošlo k údajnému pozvání uprchlíků do Německa, co na poslední chvíli odvrátilo střet migrantů s policií na německé hranici a proč není ekonomika našeho nejvýznamnějšího souseda připravená na 21. století. Zároveň zájemcům napoví, kde mohou odcházející kancléřku potkat u večere, jak se rodila její pověstná gesta a proč se bojí psů.

Martin Jonáš

Martin Jonáš (* 1979) je novinář a moderátor. Pro zahraniční redakci České televize natáčel ve dvaceti sedmi státech světa. Vedl interview mimo jiné s Václavem Havlem, dalajlamou, britským premiérem Davidem Cameronem a německým prezidentem Joachimem Gauckem. Více než šest let strávil na postu zpravodaje České televize v Německu. Je autorem knihy *Příběh Berlín* (2017).

Jan Novák

Jan Novák (* 1953) je českoamerický spisovatel, překladatel a dokumentarista. V roce 1969 emigroval s rodiči přes Rakousko do USA; studoval a žil v Chicagu, kde také započal svou literární kariéru, nyní je doma opět v Čechách. Za své knihy (mj. *Striptease Chicago*, 1983, *Miliónový jeep*, 1985, *Zatím dobrý*, 2004, *Děda*, 2007, *Hic a kosa v Chicagu*, 2011, *Co já vím?*, 2013) získal řadu prestižních ocenění: Cenu Carla Sandburga, cenu Magnesia Litera za prózu roku, Cenu Josefa Škvoreckého, Cenu Egona Hostovského či Cenu Revolver Revue. Mimořádný ohlas vzbudila jeho loni vydaná biografie Milana Kundery nazvaná *Kundera. Český život a doba*; tuzemská kulturní veřejnost se nad knihou rozdělila na dva nesmiřitelné táboře: jeden ji vychvaloval, druhý haněl, lhostejný však vůči ní zůstal málokdo.

Knihy Jana Nováka vycházejí v Argu už léta. S reedicí legendárního románu *Milionový jeep* však započínáme projekt autorových spisů, v jehož rámci postupně vydáme veškeré jeho starší prózy (včetně těch dlouhodobě nedostupných) i právě dokončená díla – na Novákových nový román se čtenáři mohou těšit na počátku roku 2022.

Miliónový jeep

Miliónový jeep vyšel poprvé anglicky jako *The Willys Dream Kit* v roce 1985 v uznávaném americkém nakladatelství Harcourt, Brace, Jovanovich. Kniha se dočkala nadšených recenzí v listech jako *New York Times* či *Chicago Tribune*, získala Cenu Carla Sandburga za prózu, a byla dokonce nominována na Pulitzerovu cenu. Do češtiny ji za autorovy asistence o tři roky později brilantně převehl Jaroslav Kořán a ve svém torontském nakladatelství '68 Publishers ji vydali Josef Škvorecký a Zdena Salivarová. U nás mohl Novákův román vyjít až po listopadu 1989, v polistopadovém víru událostí se mu však nedostalo pozornosti, kterou by zasluhoval – což by naše reedice ráda napravila, kniha totiž nepochybně patří k vrcholům autorova díla i vrcholným prózám poválečné české literatury. Jan Novák v ní svým nenápadným, neokázalým, ale nesmírně působivým vypravěčským stylem plným staccatových vět a ostře vypointovaných kapitol líčí životní pouť svého hlavního hrdiny (jehož předlohou byl autorův otec) od dětství prožitého za německé okupace přes všemožné ponižující protloukání se komunistickým režimem a krátké intermezzo v rakouském utečeneckém táboře až po tragický konec v americkém exilu. Protagonista je – podle zvolené autostylizace – představován postupně jako básník, dělnický vůdce, bankéř, milionář, Američan, mystik, filantrop či pyroman; ať už však na sebe bere jakoukoli roli, zůstává outsiderem, jenž se se systémem doma i ve světě střetává se vši vervou a všemi prostředky, jež má k dispozici, a vždy znovu a znovu fatálně selhává. Ani v onom selhávání ovšem není prost – díky autorovu nesentimentálnímu, a přitom pozornému a empatickému podání – jistě velikosti.

Václav Havel

Dvě poznámky k *Miliónovému jeepu*

Jana Nováka

Na románu (...) Jana Nováka *Miliónový jeep* mě fascinují hlavně dvě věci. Zprvře to, že autor nepropadá čemusi, co bych nazval komplexem autorské důležitosti: nezdá se, že by svému názoru na svět, svému vidění a hodnocení dějů, událostí a postav a svému způsobu jejich analýzy přikládal nějakou zvýšenou váhu, nebo byl dokonce jimi nějak narcistně okouzlen (...) Nepíše zkrátka způsobem, který neustále sám na sebe ukazuje prstem a šeptá nám do ucha: podívejte, jak jsem zajímavý a jak je můj tvůrce duchaplný! V jeho sugestivním líčení životního příběhu hlavní postavy románu i obou světů, jimiž tato postava prochází (Čechy od čtyřicátých do šedesátých let a emigrace nejprve v rakouském utečeneckém táboře a pak v USA sedmdesátých let), cítím ten druh chápajícího nadhledu, který prozrazuje nenafoukaný zájem o skutečnost takovou, jaká je. (...)

Zprvu se může zdát, že jde o lehké hrabalovskou ironicko-poetickou epopej jednoho zvláštního lidského osudu jedné rodiny, osudu, do něhož se tak či onak zapsaly moderní dějiny, který autor důvěrně zná a o němž touží vydat svědectví. (...) Mě však fascinuje – a to je druhá věc – jak tenhle epos začíná v závěrečných kapitolách přerůst sám sebe a jak se nenápadně mění v cosi víc, než čím se původně zdál: ve velké a tragické podobenství. Svérázný hrdina, toužící odvzdučky nějak přelstít svět, který mu ubližuje (být na něm nezávislý, jak sám říká), se zvolna mění z české figurky v tragického a takřkajíc univerzálního hrdinu: věrohodné vyličení jeho postupné proměny z drobného podivína osobitých defraudací v šílence, posedlého maniakální touhou napsat jakési velké poselství světu o sobě samém a své životní tragédii, proměňuje nenápadně i žánr knihy, až posléze zjišťujeme, že už dávno nejsme ve světě hrabalovské epiky, ale že jsme konfrontováni s dobře zkomponovaným dramatem vyzařujícím mnoha významy: malý podvodník, byt megalomanských sklonů, který chtěl nejprve vyzrát na komunisty doma a pak exilem a který chtěl posléze vyzrát i na svůj exil a na celou Ameriku, nám před očima vyrostl ve smutného svědka bídy dnešního světa, bídy lidského údělu a bezradné každého pokusu vyhat se z přímého utkáni se skutečností. Hlavní hrdina je obětí sebe sama i obětí světa, v němž žijeme.

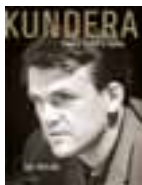
Jeho smutný konec má v sobě náboj mnohoznačného, zneklidňujícího, ba až varovného poselství. Uvědomujeme si, že se nevytžeme ani ze své minulosti, ani z následků vlastních činů, ani z povinnosti postavit se tvář v tvář tomuto krutému světu. Oblouk, který opsal malý český rebel, než se stal americkým šilencem, nahání hrůzu nejen tím, co vypovídá o mlýnských kolech moderního světa, ale i tím, co říká o divných hlubinách lidské duše.

Je to dobře napsaná kniha, ale je to zároveň kniha, která je čímsi víc než jen svým dobrým napsáním; proto máme sklon si toho, jak je napsána, nevšímat. Není však právě tento druh vyprovokované nevšímavosti tou nejvýmluvnější známkou opravdu dobrého napsání?

(březen 1988)

Již vyšlo

Kundera – Český život a doba,
Život mimo kategorie,
Zatím dobrý

Mary Chamberlainová

Mary Chamberlainová (* 1947) je emeritní profesorkou historie na Oxford Brookes University. Celý život se zabývala ženskou historií, orální historií a historií Karibiku (kde také žila), tedy „malými příběhy“ skrytými za oficiální velkou (neboli také mužskou) historií. Z této odbornosti se zrodil i její první román *Švadlena z Dachau*, v němž Chamberlainová líčí, jak cílevědomou a talentovanou osmnáctiletou Adu semelou neúprosná kola dějin, a to nejen prostřednictvím „nepřátel“, tedy Němců za druhé světové války, ale i patriarchální společnosti v domácí Británii. Také ve svém druhém románu *V utajení* (The Hidden) se autorka vrací do období druhé světové války a opět dokazuje, že i když knih na toto téma vznikly už tisíce, ona zná příběhy, o nichž jsme ještě neslyšeli.

Tento přesvědčivý a dojemný román je důležitou připomínkou, že se válečné hrůzy neodehrávají jen na bitevním poli. A nekončí ani poté, co utichnou zbraně. Někteří lidé si ponesou jizvy – emocionální, fyzické i psychické – po zbytek života.

Herald, Skotsko

V utajení

Přeložila Klára Šumová

Druhá světová válka. Ostrovy v Lamanšském průlivu. Temná minulost nezůstane skryta navždy.

Dora, Joe a Geoffrey si užívají podzim života, když jejich poklid rozvrátí příjezd Němky Barbary, která chce zjistit, kdo je na fotce, kterou našla mezi matčinými věcmi. Pravda o tom, co se dělo za okupace na Normanských ostrovech, postupně vyplouvá na povrch, a spolu s ní i šokující příběh Dory, židovské uprchlice z Německa, a irského faráře Joea. To, co prožili za okupace, má překvapivě dalekosáhlé tragické následky. *V utajení* je příběh lásky a zrady, hanby i přežití. A vrhá světlo na zapomenuté stíny války na okupovaném Jersey.

Již vyšlo

Švadlena z Dachau

Osiřelec

Přeložila Lucie Zakopalová

Vztah matky a dcery. Dobré rady, výčitky a láska. Trochu nezdravá. Ale ta máma měla dítě jako mladá („litovala, že ukončila studium, ne těhotenství“) a nestačila sama dospět, pak onemocněla – a odešla dřív, než zestárla. Její dcera píše vyznání jazykem písniček, sociálních sítí, příběhů, citátů. Vypráví o prázdném místě po blízkém člověku, o smutku v době a společnosti, která je raději mladá, veselá a zdravá a neví si úplně rady s umíráním. Za to samozřejmě můžou matky. I tady bychom mohli vypočítat spoustu chyb: trochu moc pije, nevychází s penězi a taky s muži, i když ji přitahují, obléká se vyzývavě a není důsledná ve výchově. Jenže milujeme jen dokonalé matky? Při čtení je dovoleno smát se i brečet.

Přiznávám, že jsem dlouho nečetl polskou (a nejen polskou) beletrii, která by byla tak dojemná, nekompromisní a originální.

Jerzy Doroszkiewicz, tok.fm

Originalita a jedinečnost autorčiných příběhů spočívá v bystrosti pozorování, v černém humoru a v podvratné síle jazyka a obrazotvornosti.

Justyna Sobolewska, Polityka

Mira Marcinów

Mira Marcinów (* 1985) je polská spisovatelka a esejistka, absolventka psychologie na Jagellonské univerzitě v Krakově. Pracuje v Sociologickém a filozofickém institutu Polské akademie věd, získala stipendium pro výjimečné mladé vědce, organizuje otevřené filozoficko-psychiatrické semináře. Věnuje se dějinám a filozofii šílenství, vydala studii *Dějiny polského šílenství* (2018) nominovanou na Poznaňskou literární cenu. Za svůj prozaický debut *Osiřelec* (Bezmatek, 2020) získala prestižní ocenění Paszport Polityki.

Elsa Morante

Elsa Morante (1912–1985), manželka spisovatele Alberta Moravii, se řadí k nejvýznamnějším spisovatelkám dvacátého století. Za román *Arturův ostrov*, který dosud česky nevyšel, získala hlavní literární cenu Premio Strega. Autorčiným prvním románem je napůl skutečný, napůl vymyšlený rodinný příběh *Lež a kouzlo* (Menzogna e sortilegio, 1948). Většího ohlasu se dočkal až bildungsroman *Arturův ostrov* (Isola di Arturo, 1957), jenž je literární kritikou považován za nejzdařilejší. Česky vyšly její romány *Příběh v historii* (La Storia, 1974, česky 1990) a *Ara-coeli* (1982, česky 1988). Nakladatelství Argo splácí dluh vyprávěče velkých příběhů, které shledává nepřekonatelné i dnešní autorka bestsellerů Elena Ferrante.

Ohromující, jak skvěle je to napsané... fikční svět ve své komplexnosti, širokoúhlý pohled na podstatu lidství.

Elena Ferrante

Arturův ostrov

Přeložila Alice Flemrová

Román vypráví o nelehkém dospívání chlapce na rodném ostrově Procida poblíž Neapole v třicátých letech minulého století. Arturo žije v barbarském neposkvrněném světě mezi skalisky a plážemi, zcela odříznutém od civilizace. Žije v myšlenkách na matku, která zemřela při porodu, a bezmezně obdivuje otce, jehož má za hrdinu. Od chvíle, kdy do jeho života vstoupí otčova mladší přítelkyně Nunziata, neví, co si počít se svými pocity a zmítá se v mladickém hledání první lásky. Arturovo prozření je bolestné, a nakonec se rozhodne tento bájný a mýtický ostrov opustit.

Ač od prvního italského vydání uběhlo více než šedesát let, tato výjimečná próza stále oslovuje čtenáře svou epičností a pravdivými emocemi.

Šestnáct stromů na Sommě

Přeložila Jarka Vrbová

Vypravěč Edvard chce rozluštit rodinné tajemství svých předků, rodiči počínaje. Pátrání ho zavede z rodného Norska na Shetlandy, kde doufá najít stopy po svém prastrýci, britském letci za druhé světové války. Přitom Edvardův dědeček, u nějž vnuk vyrostl, byl zcela opačného smýšlení než jeho bratr, podporoval nacisty. Edvard se noří stále hlouběji do historie, až dospěje k dějišti tragických bitev první světové války u řeky Sommy ve Francii, kde padlo víc než milion vojáků. Přezivší britští vojáci vzpomínali, že na bojišti jako zázrakem zůstala stát skupina šestnácti ořešáků. Reálný a uvěřitelný příběh nepostrádá tajemství a napětí a čte se jako detektivka pro náročné v tom nejlepším slova smyslu.

Spletitý příběh o válce, rodině, tajemství, a ano, o dřevě. Poutavé a příjemné čtení.

The Times

Šestnáct stromů na Sommě je romantický historický thriller, který je zároveň napínavým trhákem a reflexivní cestou k sobě, k dějinám, ke smyslu života a k individuální morální zodpovědnosti.

Bookanista

Lars Mytting

Lars Mytting (* 1968) pochází z lesnatého vnitrozemí Norska z kraje Gudbrandsdalen a značnou popularitu získal v roce 2011 nebeletristickou knihou o dříví – o jeho kácení, zpracování, skladování. Velký úspěch zaznamenal i jeho román *Šestnáct stromů na Sommě* (2014, Svom med dem som drukner). Pravdivý historický příběh autor rozvinul i ve svém nejnovějším románu *Sesterské zvony* (Sosterklokkene, 2020).

Meg Masonová

Mag Masonová je australská novinářka a spisovatelka. Začínala v londýnských *Timesech*, zakrátko psala i pro *The New Yorker*, *GQ* a *The Sunday Telegraph*. Její texty se pravidelně objevují v časopisech *Vogue*, *Stellar*, *Elle* či *Marie Claire*. Ve své knižní prvotině z roku 2012 *Say it Again in a Nice Voice* (Řekni to znova laskavějším hlasem) zachytila formou pamětí zážitky z raného mateřství, druhou knihu, román s názvem *You Be Mother* (Budeš matka), vydala v roce 2017. Žije v Sydney.

Výborně zvládnuté. Brutální, plné neodolatelného vtipu, ale i soucitu, naprostý triumf.

Alison Bellová

Při čtení téhle knihy jsem si začala zapisovat seznam všech lidí, jimž ji chci poslat, než mi došlo, že bych ji nejradši poslala úplně každému, koho znám.

Ann Patchettová

Trýzeň a touha

Přeložila Michaela Ritter Konárková

Marta už dávno ví, že s ní něco není v pořádku, jenom přesehně neví co. Její manžel Patrik si myslí, že je úžasná a že spolu všechno zvládnou. Každý má přece nějaké trápení, které musí překonat, aby mohl žít dál. Ještě před svatbou mu Marta oznámila, že nechce mít děti, a Patrik to přijal s tím, že ji miluje už od čtrnácti a jediné, na čem mu záleží, je postarat se o to, aby byla šťastná. Jenže právě to se mu přes veškerou snahu nedaří. A když se nakonec Marta dobere pravdy o tom, co ji to vlastně trýzní, je příliš pozdě, aby se naplnila její nejhlubší touha. Ale kdoví, možná se ukáže i to, že když někoho přestanete milovat, je možné začít znovu od nuly, pokud se naučíte napřít svou touhu k něčemu jinému.

Hrst hlíny

Přeložila Olga Bártová

Znali jsme jen mlčení. Moji prarodiče z matčiny strany o své zkušenosti z doby druhé světové války nikdy nemluvili. A my si kolem nich utvořili vlastní legendy: on byl v koncentračním táboře učitelem a pomáhal dětem vyplnit čas, než na ně dojde řada; ona dokázala unést železniční pražce, pod jejichž tíhou jiní Židé našli smrt. A s tím jsme si vystačili, věděli jsme, že se dál nemáme ptát. A tyhle příběhy poté, co zemřeli pouhý měsíc po sobě, bez dalšího zkoumání vstoupily do rodinné paměti. Jenže po čase se v nich začaly objevovat praskliny. Novinový článek, v němž se tvrdilo, že vychází s rozhovoru s ním. Fotografie, na níž se ona drží za rámě cizího muže. E-maily od anglického osmdesátníka, jenž tvrdil, že byl jeho žákem. Hromádka dopisů v krabici od bot ukryté v komoře u její sestry. A příběh jejich životů se nám najednou začal měnit před očima. Bram Presser na základě skutečných faktů a fragmentů historie vystavěl nesmírně působivý román o lásce, paměti, minulosti a identitě.

**Nevšední příběh
o přeživších holokaustu,
o lásce a pátrání po
rodinných kořenech.**

Books + Publishing

Bram Presser

Bram Presser (* 1976) patří k nepřehlédnutelným postavám melbournské kulturní scény. Byl frontmanem židovské punkové kapely Yidcore a svůj hlas propůjčil jedné z postav v australské komedii *BoyTown* z roku 2006. Po rozpadu kapely se pustil do psaní. Stal se sloupkařem v *The Australian Jewish News* a autorem literárního blogu *Bait for Bookworms* (Návnada pro knihomoly). Jeho první publikované povídky *The Prisoner of Babel* (Babylonský vězeň) a *Crumbs* (Drobečky) z roku 2011 stály na počátku románu, v němž se díky bezmála detektivnímu pátrání pokusil rekonstruovat příběh vlastních prarodičů, kteří se do Austrálie odstěhovali po válce z Prahy. Na pozadí jejich osudů román *Hrst hlíny* přináší obecněji platnou zprávu o tom, jak je obtížné budoucím generacím zprostředkovat traumatickou zkušenost, na niž se přeživší holokaustu snaží raději zapomenout. *Hrst hlíny* vyšla v roce 2017 a vynesla autorovi celou řadu literárních cen, mimo jiné prestižní australskou Voss Literary Prize a americkou National Jewish Book Award pro debut za rok 2018.

Kristin Hannahová

Kristin Hannahová se narodila v roce 1960 v Kalifornii, od svých osmi let žila ve státě Washington. Chvilí pracovala v reklamní agentuře, poté studovala práva. Když jí maminka předpověděla, že se stane spisovatelkou, nevěřila jí, ale začala si dělat poznámky ke svému prvnímu románu. Během těhotenství se k poznámkám vrátila, napsala první knihu a zanedlouho se stala profesionální spisovatelkou. Její román *Cesta svatojánských mušek* (2008, č. 2010) se stal nečekaným bestsellerem. Velký úspěch zaznamenaly rozsáhlý historický román *Slavík* (Argo, 2016) i zatím poslední román *Velká samota* (Argo, 2019).

Čtyři vichry

Přeložila Klára Šumová

Texas, 1934. Velké planiny na hranici Spojených států amerických a Kanady sužuje tragické sucho. Miliony lidí jsou bez práce. Farmáři bojují o zachování své půdy i živobytí, plodiny však skomírají, voda vysychá a všechno halí oblaka dusivého prachu. Do životů místních lidí se s neodvratnou neúprosností prašné bouře přihnaly „Špinavé třicítky“, jedno z nejtemnějších období velké hospodářské krize.

Doba je nejistá a nebezpečná, a tak je Elsa Martinelliiová – stejně jako řada jejích sousedů – postavena před nelehkou volbou: zda dál bojovat o půdu, kterou miluje, nebo se vydat na západ, do Kalifornie, kde by mohla začít lepší život. Román *Čtyři vichry* představuje jedinečný portrét Ameriky a amerického snu v podání nezkrotné ženy, jejíž odvaha a sebeobětování se staly vzorem pro celou jednu generaci.

Již vyšlo

Velká samota,
Slavík

Když není král

Přeložil Petr Komers

Výbor povídek *Když není král* se pokouší představit Nguyen Huy Thiepa jako autora, který dokázal vždy znovu překvapit novým námětem nebo i jeho ztvárněním. Vedle hutných vyprávění z každodenní současnosti tak nechybí syrový exkurz do historie, pseudoreportáž z kuriózního trhu, náhled do křehkého dětského světa, hrst pohádkových příběhů z horské vesnice či anekdotická historka z hanojské čtvrti.

Nguyen Huy Thiep

Nguyen Huy Thiep (1950–2021) patří mezi autory, s nimiž v 80. a 90. letech minulého století do vietnamské literatury doslova zavál nový vítr, neboť ji zbavili agitačního nánosu minulých desetiletí, vynuceného několika válkami. Thiep proslul hlavně svými povídkami, psal však také divadelní hry, a na konec i romány. Jeho spisovatelský věhlas započal povídkou *Generál na penzi*, zveřejněnou v roce 1987. Obraz vysloužilého válečného hrdiny, v jehož domě vládne snacha, vyvolal v zemi těžce poznamenané dlouhým bojem za nezávislost menší skandál. Vášnivě polemiky rozpoutaly i některé jeho další texty, situované do historie. „Nikdy jsem nechtěl provokovat, psal jsem, co mě napadlo,“ říkal Thiep, a nesourodá rozmanitost jeho textů to jen potvrzuje. Na sklonku století se stal nejvýraznějším vietnamským prozaikem a o úspěchu jeho povídek svědčí i to, že čtyři z nich posloužily jako předloha pro úspěšné celovečerní filmy. Od roku 1989 nevyšla v češtině žádná kniha, která by představila současného vietnamského autora v samostatném svazku. Mezi těmi, kdo si o překlad svými texty rozhodně říkají, zaujímá Nguyen Huy Thiep bez pochyby přední místo.

Hilary Mantelová

Hilary Mantelová se narodila roku 1952 v Derbyshiru. Studovala na univerzitě v Sheffieldu, prošla řadou zaměstnání, krom Anglie žila v Africe a v Saúdské Arábii, a exotické prostředí se pak objevilo v jejích knihách. První román začala psát už v roce 1974; pracovala na něm pět let a pak ho odložila; vyšel až roku 1991 (*A Place of Greater Safety*). Jeho hlavními hrdiny byli představitelé francouzské revoluce Robespierre a Danton. Mantelová tu poprvé zkoumala soukromé životy historických osobností, což je přístup, který použila i v románech *Wolf Hall* a *Předved'te mrtvé*, za které v letech 2009 a 2013 získala prestižní Man Booker Prize.

Zrcadlo a světlo

Přeložila Michala Marková

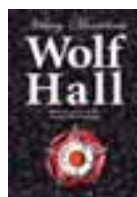
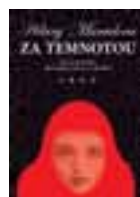
V románu *Zrcadlo a světlo* se završuje trilogie pojednávající o osudech Thomase Cromwella, chudého kovářského syna, který se vlastními schopnostmi vypracoval na pravou ruku anglického krále Jindřicha VIII.

První dva svazky – *Wolf Hall* a *Předved'te mrtvé* – líčí Cromwellův vzestup a okolnosti, za kterých se postupně stal Jindřichovým nepostradatelným rádcem. *Zrcadlo a světlo* navazuje přesně v okamžiku, kde druhý díl končil: kat si čistí krvavý meč, dvorní dámy ukládají do rakve bezhlavé tělo Anny Boleynové. A Thomas Cromwell vyráží na závěrečný úsek své pouti, přes vrchol politické moci a pád z výsluní královny obliby až k popravnímu špaluku.

Kritika označuje cromwellovskou trilogii Hilary Mantelové za největší anglicky psaný historický román, který zatím v tomto století vznikl.

Již vyšlo

Zavraždění Margaret Thatcherové,
Předved'te mrtvé,
Za temnotou,
Wolf Hall

Ve jménu Metody

Tip

Přeložil Michael Půček

Kritikou i čtenáři vyzdvihovaná dystopie o zdravotní diktatuře vyšla v roce 2009. Tématem ale předběhla dnešek. Ukazuje, jakým směrem by se společnost zasažená epidemií mohla vydat, kdyby se lidské zdraví povýšilo na absolutní princip. Otevírá otázky, jakých občanských práv jsme ochotni se ve jménu zdraví vzdát nebo jak poznáme, že námi „ti nahoře“ nemanipulují, aby se udrželi u moci.

Evropa, polovina 21. století. Demokracii nahradila zdravotní diktatura METODY. Ta jednotlivci zaručuje dlouhý a šťastný život bez bolesti a utrpení. Ale na druhou stranu je každý povinen pravidelně podávat hlášení o svých sportovních aktivitách, výživě i spánku. Za opomenutí hrozí tresty. Pak se stane cosi strašného: je nalezena mrtvola zavražděné mladé ženy. DNA zjištěná na těle oběti hovoří jasně: pachatelem je student Moritz. V jeho nevinu věří jen jeho sestra Mia. Moritz však ve vězení spáchá sebevraždu. Mia najednou zjišťuje, že systém, v němž věřila, není neomylný. Chce se stáhnout do ústraní a truchlit, ale nemůže. Systém jí to nedovolí. Přestala totiž plnit své zdravotní povinnosti. Mia je přinucena se bránit, pouští se do boje za bratrovu rehabilitaci a za právo rozhodovat o svém osudu. A diktatura se začne otřásat v základech...

Orwell v sukních pro 21. století.

Deutschlandradio

Juli Zehová

Juli Zehová (* 1974 v Bonnu) je soudkyní Ústavního soudu spolkové země Braniborsko. Zároveň se ale věnuje literární tvorbě, a to velmi úspěšně. Patří k nejocetovanějším současným německým spisovatelkám, seznam literárních cen, které za své knihy obdržela, je vskutku dlouhý. Získala mj. Cenu Thomase Manna, Německou knižní cenu, Mezinárodní cenu Pera Olova Enquista nebo francouzskou Prix Cévennes za nejlepší evropský román. Už její prvotina *Adler und Engel* z roku 2001 (česky *Orel a anděl*, Odeon 2006) jí přinesla světovou slávu: překladová práva se prodala do 35 zemí světa! Společenský román *Unterleuten* se více než rok držel na předních místech žebříčku bestsellerů časopisu *Der Spiegel*.

Miguel Bonnefoy

Miguel Bonnefoy (* 1986 v Paříži) je synem chilského romanopisce a venezuelské diplomatky, vyrůstal ve Venezuele a v Portugalsku, žije ve Francii. Už za svá raná díla získával literární ocenění, stejně se vedlo všem jeho třem románům, které se navíc dostaly i do užších výběrů tzv. velkých cen: *Octaviova pout'* (*Le voyage d'Octavio*, 2015), *Černý cukr* (*Sucre noir*, 2017) i zatím poslední román *Dědictví* (*Héritage*, 2020), který se ocitl ve výběru Prix Goncourt, Prix Femina a Prix de l'Académie française a byl přeložen do desítky jazyků.

Dědictví

Přeložila Markéta Krušinová

Již vyšlo
Černý cukr

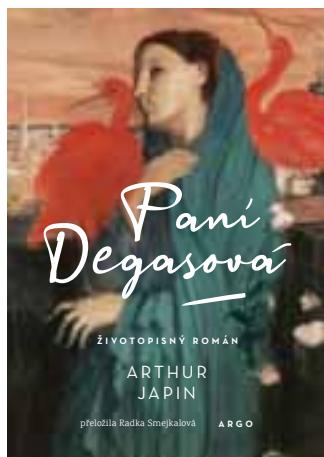

Když otec Lonsonier opouští Francii, odváží si jedinou cennost – odnož vinné révy, kterou zachránil před zhoubnou fyloxérou, jež koncem 19. století ničila evropské vinice ve velkém a vyhněla z domovů tisíce lidí. Usadí se v Chile. Po celé století plné svárů a válek zažívá rod Lonsonierů – Lazar, milovnice ptáček Tereza, aviatička Margot, rebel Ilario Da –, rod vykořeněný a přesazený stejně jako jejich vinná réva, chvíle zářné i temné, vzlety plné nadějí i kruté pády. Lonsonierové jako tažní ptáci křížují Atlantik mezi svými dvěma zeměmi, občas je strhne vítr, někdy je uvězní oko uragánu, nakonec z něj však vždycky vyhlédnou do vysokého nebe, neustále hnáni vpřed tajuplnou rodinnou legendou.

Miguel Bonnefoy nevypráví jen fiktivní ságu rodu Lonsonierů, ale také příběh vlastní rodiny, příběh Francouzů, kteří navzdory vzdálenosti v čase i prostoru svůj původní domov vlastně nikdy neopustili. Přesně mířenými slovy, poetickým, magickým i syrovým jazykem vtahuje čtenáře do osudů výjimečných, svobodomyslných a vášnivých mužů a žen, kteří na cestě za svými sny někdy klopýtají, ale nikdy z ní neuhýbají, ani když jim ji zkrří velké Dějiny.

Paní Degasová

Přeložila Radka Smejkalová

U dveří pařížského domu stárnoucího malíře se jednoho dne objeví mladá žena. Oficiálně proto, aby slepému Edgaru Degasovi pomohla uspořádat jeho sbírku písemností a uměleckých děl. Mluví přízvukem Francouzů z New Orleansu a svými neobytnými dotazy otevře v zahořklém starém muži Pandořinu skříňku vzpomínek na doby, kdy jeho život byl plný citů i světla. Při třídění nánosů minulosti se Degas ve svých myšlenkách i vyprávění vrací do dob, kdy jako mladý umělec se svými slavnými současníky v polovině 19. století obíhal pařížské salony umění, kreslil baletky v opeře i koňské dostihy, kdy se poprvé a naposledy fatálně zamiloval a kdy ve své umělecké rozevřátosti nedokázal učinit to správné rozhodnutí. Arthur Japin v životopisném románu *Paní Degasová* téměř vizuálně, na základě dopisů, deníkových záznamů, úředních dokladů, dobových svědectví a skic slavného malíře strhujícím způsobem rekonstruuje Degasovo umělecké tápání i zranění, životní vítězství i prohry včetně jeho nezapomenutelné cesty do New Orleansu, které se po americké občanské válce vzpamatovávalo z důsledků zrušení otroctví, a kde žila jediná žena jeho života, která byf nesla jeho příjmení, jemu nikdy nepatřila.

Arthur Japin

Arthur Japin (* 1956) je uznávaný nizozemský spisovatel a držitel celé řady literárních ocenění. Proslavil se zejména citlivě a věrohodně zpracovanými historickými rekonstrukcemi a románovými životopisy slavných osobností. Jeho výpravná prvotina *Černoch s bílým srdcem* (česky 2012) o životě afrických princů u nizozemského královského dvora na počátku 19. století ho katapultovala mezi nejprodávanější nizozemské autory. Za román *Nádherná vada* (česky 2006), literární podání první lásky proslulého prostopášníka Casanovy, získal významnou cenu Libris. Následovaly mimo jiné životopisné romány o lásce a prokletí slavného ruského tanečníka Nižinského s názvem *Vaslav* (2010) a o skladateli Petru Iljiči Čajkovském *Kolja* (2017). Jeho nejnovějším dílem je beletristické nahlédnutí do osudu malíře Edgara Degase, román *Paní Degasová*. Kromě románů píše i novely, povídky, divadelní, televizní a filmové scénáře. Jeho knihy byly přeloženy do více než dvaceti jazyků, v Nizozemsku se jich prodalo přes půl milionu výtisků.

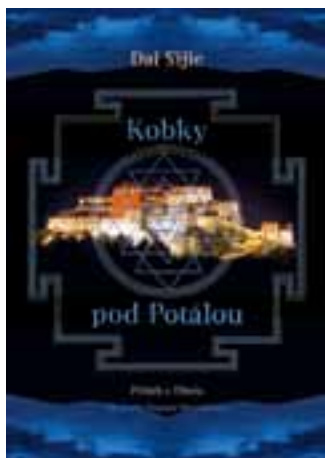
Dai Sijie

Filmař a spisovatel Dai Sijie (* 1954, Fu-ťiej, Čína) nechává čtenáře vstoupit do světa harmonie a meditace, do světa barev a tvarů, které spojují smyslové a duchovní roviny, do světa vytříbených staletých tradic, který dokonale zná. V mládí, za kulturní revoluce, byl poslán na převýchovu na venkov, odkud čerpal námět na svůj nejznámější román *Balzac a čínská švadlenka* (Balzac et la Petite Tailleuse chinoise, 2000), podle nějž později natočil úspěšný film. Kniha byla přeložena do více než 25 jazyků včetně češtiny. Po smrti Mao Ce-tunga mohl pokračovat ve studiu dějin umění v Číně a poté odjel do Francie, kde navštěvoval IDHEC, Institut kinematografických studií. Po nějakou dobu žil a tvořil ve Francii, poté se opět vrátil do Číny. *Kobky pod Potálou* (Les Caves du Potala, 2020) jsou zatím jeho poslední knihou.

Kobky pod Potálou

Přeložila Danuše Navrátilová

Rok 1968, palác Potála, Tibet. Bývalé sídlo dalajlamy obsadila skupinka zfanatizovaných členů rudých gard, studentů umění, vedená surovým mladíkem přezdívaným Vlk. Ničí všechno, co se vzpírá novému řádu, všechno, co už po staletí ztělesňuje Tibet. Kláštery, umělecká díla, archivy, thangky, posvátné knihy... A ještě víc chtějí pokořit tibetské myslitele, mnichy a umělce, jako je Tánpa, na kterého osobně zaměří svou pozornost Vlk. Tánpa, dalajlamův malíř, utíká z kruté reality do myšlenek na doby, kdy se učil od svého mistra, vzpomíná, jak se účastnil hledání tulkua, převtělení zesnulého dalajlamy, a se slící Vlkovou brutalitou sílí i proud malířových vzpomínek.

Doktor Sax

Nové vydání

Přeložila Lucie Simerová

Dílo Jacka Kerouaca lze rozdělit na romány „ze silnice“ a na romány popisující jeho dětství a dospívání v rodném Lowellu – a právě z druhé zmíněné skupiny pochází román *Doktor Sax*, jedno z autorových vrcholných, ale zároveň nejméně typických děl. Melancholické vzpomínání se tu zvláštním způsobem mísí s bizarním, fantaskním příběhem o doktoru Saxovi, který bojuje s Hadem, jenž chce pohltnout svět. Vyprávění plné pečlivě zaznamenaných detailů z každodenního života, ve kterých vystupují Kerouacovi rodiče a dětští kamarádi, prostupují groteskní, snové pasáže plné upírů a vlkodlaků, které jako by parodovaly gotické romány nebo historky z šestákových magazínů; líčení povodně, která zaplavila Lowell v autorově dětství, se střídají s líčením zla, které hrozí zaplavit svět.

Již vyšlo

Na cestě, Mag & Satori v Paříži, Osamělý poutník, Zjevení Orfea, Big Sur, Andělé zoufalství, Podzemníci, Tristessa, Kniha snů, Dharmoví tuláci, Na cestě – rukopisný svitek, Sám na vrcholu hory / Alone on a Mountaintop, Vize Codyho, Můj bratr oceán, Dobrá bloncka, Kniha haiku

Připravujeme

Vize Gerarda

Jack Kerouac

Jack Kerouac (1922–1969) se narodil v massachusettském městě Lowell; po nedokončených studiích na newyorské Columbia University prošel řadou příležitostných zaměstnání, jeho jedinou skutečnou profesí však vždy bylo psaní. Po relativním neúspěchu prvotiny *Maloměsto, velkoměsto* (The Town and the City, 1950) trvalo dlouhých sedm let, než se mu podařilo vydat další román. Vydání prózy *Na cestě* (On the Road, 1957) však znamenalo doslova literární revoluci. Autorovo tzv. „spontánní psaní“ se etablovalo v americké i světové literatuře jako vlivný, obdivovaný i proklínaný styl a Kerouac sám se stal obletovanou spisovatelskou celebritou, mluvčím tzv. Beat Generation (kterýžto termín ostatně sám vymyslel) a jednou z nejžárlivějších legend poválečné americké literatury.

Helen Oyeyemi

Helen Oyeyemi (* 1984) patří mezi nejuznávanější současné britské prozaičky. Je autorkou sedmi románů, z nichž první napsala ještě na střední škole, a během studií politologie na Cambridgeské univerzitě slavila úspěch se dvěma hrami, které posléze vyšly knižně. Česky byla doposud vydána – v překladu Ladislava Nagye – jen její nejúspěšnější kniha *Dívka jménem Boy* (Boy Snow Bird).

Číst její věty je jako chytit za ocas ohromné a nezkrotné živoucí stvoření, aniž by čtenář byt'jen tušil, jaké že stvoření to vlastně je (...) všechno v jejím psaní je tak živé, nepředvídatelné, místy vrtošivé, místy zlověstné, velmi často bizarní, a vždy zcela kouzelné.

New York Times

Perník

Přeložil Petr Onufer

Příběh anglické školačky Perdity Leeové a její matky Harriet se zprvu zdá být zcela všední, čtenáři však brzy dojde, že se ocitl uprostřed surreálního víru vyprávění, které jej ze současného Londýna unese do (možná imaginární) země Harrietina dětství, v níž její rodina pečce neobyčejný perník: „Jíst ten perník je jako jíst pomstu (...) jako kdyby si člověk ukusoval přímo z opravdového srdce toho, kdo hrozně ublížil jeho lásce a myslel si, že mu to projde.“ Nejraději ze všech má ten perník Harrietina přítelkyně Gretel, jež má prsty snad ve všem, co se Harrietě od jejich seznámení přihodí, a díky jejímuž zásahu začne o dlouhá léta později Harrietina dcera pátrat po tajemství svého původu – a onen surreální vír se může začít pořádně roztáčet...

Poslední román Helen Oyeyemi přináší všechny charakteristické atributy, jimiž se vyznačovala její předchozí tvorba a jež autorce vynesly postavení jedné z nejrespektovanějších britských prozaiček současnosti: její fantaskní vyprávění se snovým nádechem čerpá inspiraci z pohádkových příběhů, staví na archetypech, odkazuje na klasickou literaturu i na nejnovější pop-kulturu, a to vše činí nesmírně vytríbeným jazykem a mimořádným stylem.

Již vyšlo

Dívka
jménem Boy

Večer v ráji

Přeložila Martina Knápková

Lucia Berlinová si získala čtenáře i kritiky po celém světě až dlouhých jedenáct let po své smrti: výbor z její povídkové tvorby nazvaný *Manuál pro uklízečky* vyšel ve větším nakladatelství až v roce 2015, zaznamenal ihned obrovský – a nečekaný – úspěch a byl následně přeložen do více než 30 jazyků. Soubor *Večer v ráji* přináší další porci toho, čím nám Berlinová učarovala – v povídkách inspirovaných vlastními osudy vypráví o neúprosnosti života, o životních prohrách a ztroskotáních, o obtížném hledání naděje tam, kde se žádná naděje neskýtá... I v těch nejtemnějších prožitcích ovšem autorka dovede najít krásu – a činí tak bez sentimentu a s ďábelským smyslem pro humor. Při čtení jejích krátkých, úderných, vražedně vycizelovaných próz chápeme, proč ji americká kritika řadí po bok Raymonda Carvera, Alice Munroové, či dokonce Antona Pavloviče Čechova a proč je Lucia Berlinová dnes za oceánem obecně vnímána jako jedna z nejzajímavějších amerických povídkářek 20. století.

Již vyšlo

Manuál pro uklízečky

Lucia Berlinová

Lucia Berlinová se narodila roku 1936 v aljašském Juneau. Její otec byl důlní inženýr, rodina proto cestovala mezi pracovními zakázkami v Idahu, Montaně, Arizoně a jihoamerickém Chile. Psát začala až ve středním věku, nejprve publikovala povídky v menších časopisech, poté vydala několik sbírek v nezávislých nakladatelstvích, první, *A Manual for Cleaning Ladies*, v roce 1977. Následně její díla vycházela v alternativním santaroském nakladatelství Black Sparrow Press. Měla čtyři syny, po rozpadu třetího manželství se živila nejrůznějšími nekvalifikovanými pracemi, pracovala jako recepční, spojovatelka či uklízečka. Dlouho také bojovala se závislostí na alkoholu. Zemřela roku 2004 v Marina del Rey v Kalifornii.

Ben Lerner

Ben Lerner (* 1979) je americký prozaik, básník, esejista, kritik a vysokoškolský pedagog. Po studiích na prestižní Brown University se začal naplno věnovat psaní; navzdory skutečnosti, že se kromě dramatu věnuje snad každému literárnímu žánru, se jeho dílo vyznačuje jedinečným, koherentním viděním světa a výrazným individuálním hlasem – a dostává se mu také nemalého čtenářského i kritického ocenění.

Topecká škola

Přeložila Olga Bártová

Topeka, Kansas. Rok 1997. Adam Gordon, student čtvrtého ročníku střední školy, se připravuje na celoamerické finále v debatní soutěži. Ta ovšem k jeho zklamání připomíná spíš jakýsi absurdní rituál, protože v ní už nejde ani tak o obsah a smysl jako o množství argumentů vznášených rychlostí tří set slov za minutu s cílem převálcovat soupeře.

Adama zajímá řeč ve všech jejích extrémních podobách, je nadaný básník, věnuje se freestylovému rapu, ale pod tlakem okolí se snaží být typický chlapák, chodí do posilovny, pije, užívá drogy, rve se. Z napětí mezi těmito dvěma světy trpí migrénami a úzkostmi, z nichž se mu snaží pomoci rodiče, kteří působí v topeckém psychiatrickém institutu. Oba pak v knize vyprávějí po dvou kapitolách, v nichž předkládají svůj pohled na rodičovství a Adamovo dospívání. Další pohled vnášší mentálně handicapovaný ztracený kluk Darren s omezenými vyjadřovacími schopnostmi, tedy přesný opak Adama. A tato působivá polyfonie vyprávěcích hlasů se postupně skládá v nesmírně citlivou a zároveň čtivou anamnézu jednotlivých hrdinů i nelehké doby, v níž žijí.

Ben Lerner ve svém třetím románu svým vytříbeným stylem spojuje žhavou aktuálnost a literární nadčasovost a dokazuje, proč je považován za nejtalentovanějšího spisovatele své generace.

Nokturna

Tip

Přeložil Ladislav Nagy

Soubor novel nazvaný *Nokturna* a opatřený podtitulem *Pět příběhů o hudbě a soumraku* patří k vrcholům Ishigurova díla. Pětice volně propojených příběhů, odehrávajících se v Benátkách, Londýně, západoanglickém Herefordshire a Beverly Hills, vypráví o lásce, hudbě, úspěchu a životních selháních – a Ishigurovy postavy se nám v nich představují ve chvílích náhlého prozření či formativní životní krize. Autor tu znovu osvědčuje svůj jedinečný cit pro střídání nálad, zachycení nejjemnějších emocí a především pro plynutí času; to vše je přitom podáno vytříbeným, soustředěným stylem, prosyceným stoicismem a nostalgickou rezervovaností.

Jednotlivé příběhy knihy nejsou nijak vyhrocené, spíše zvláště zklidněné, komorní – jde skutečně o nokturna, tedy kompozice spíše poklidné povahy, částečně smířené s tím, že den už uplynul, že za chvíli vše pohltní noc. Přesto jako by v těch uspávajících tónech probleskovala jakási naděje: že až nazítří přijde nový den, bude jiný než ten, který se právě skončil.

Již vyšlo

Pohřbený obr, Malíř pomíjivého světla, Neopouštěj mě, Vybledlá krajina s kopci, Neutěšenci

Kazuo Ishiguro

Kazuo Ishiguro se narodil roku 1954 v japonském městě Nagasaki. V šesti letech se s rodiči přestěhoval do Velké Británie, kde vystudoval anglickou literaturu a absolvoval známý kurs tvůrčího psaní na University of East Anglia. Literárně debutoval v roce 1981 časopisecky uveřejněnými povídkami. O rok později vyšel jeho první román *Vybledlá krajina s kopci*, příběh japonské vdovy žijící v Anglii. Přímo do poválečného Japonska pak Ishiguro zasadil svůj druhý román *Malíř pomíjivého světa*. Celosvětové proslulosti dosáhl knihou *Soumrak dne*, která se dočkala i úspěšného filmového zpracování. Do češtiny byly přeloženy i jeho další tři romány, *Když jsme byli sirotci*, *Neopouštěj mě* a *Pohřbený obr*, a povídková sbírka *Nokturna*. Za své dílo autor obdržel řadu významných ocenění, od Booker Prize či Whitbread Prize až po to nejprestižnější – Nobelovu cenu za literaturu.

Louise Glücková

Louise Glücková (* 1943) patří mezi nejvýznamnější současné americké básníky. V roce 1993 získala Pulitzerovu cenu za sbírku *Divoký kosatec* (jejíž český překlad vyšel roku 2007); je také držitelkou řady dalších prestižních ocenění, včetně Bollingenské ceny či Národní ceny literárních kritiků za poezii. V letech 2003–2004 vykonávala z pověření Knihovny Kongresu funkci tzv. „Poet Laureate“, tedy jakési „oficiální básnířky“ Spojených států. V roce 2020 jí byla udělena Nobelova cena za literaturu.

Zimní recepty, kolektiv autorů

Přeložila Tereza Marková Vlášková

Již vyšlo

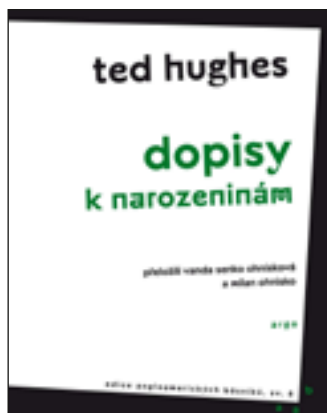
Noc věrnosti
a ctnosti

Louise Glücková získala v roce 2020 Nobelovu cenu za literaturu mj. za „nezaměnitelný básnický hlas, který s prostou krásou zobecňuje individuální existenci“ – a tohle zdůvodnění poroty výtečně vystihuje i její novou básnickou sbírku: mluví se v ní o něčem, co právě zažívá lyrický mluvčí básně, ale zvláště, těžko pojmenovatelná naléhavost podání jako by z onoho zdánlivě prostého líčení dělala zážitek nadosobní, zážitek, který nás přesahuje, znamená něco podstatného, a my jej s autorkou sdílíme, aniž bychom přesně věděli, proč a jak. Právě v tom je Louise Glücková nejsilnější: její podivuhodně ztišené, intenzivní, dostředivé básně dokážou minuciózně vyjádřit onen napůl bdělý stav mezi snem a zkušeností, ony nezapomenutelné okamžiky prozření, které přijdou jednou dvakrát za život, i každodenní ubíjející banalitu, z níž zdá se neplyne vůbec nic, stejně jako vražednou rutinu milostných vztahů i nástrahy vztahů rodinných, všeprostupující pocit ztráty, vědomí smrtelnosti atd. Činí tak s elegancí, již se v americké poezii vyrovná málokdo: jistě Emily Dickinsonová, jistě T. S. Eliot, možná Elizabeth Bishopová, Robert Lowell či Richard Wilbur; tak či onak, její básnický hlas je vskutku „nezaměnitelný“.

Dopisy k narozeninám

Přeložili Vanda Senko Ohnisková a Milan Ohnisko

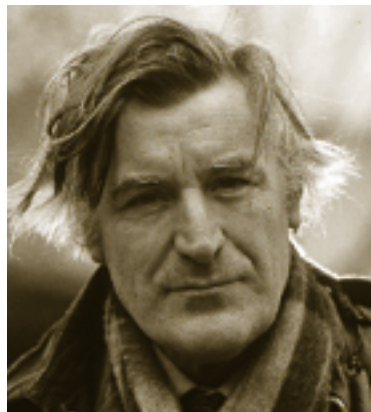
Dopisy k narozeninám Teda Hughese jsou adresovány (až na dvě výjimky) Sylvii Plathové, americké básnířce, s níž ho pojilo nejen sedmileté manželství, ale také dcera Frieda a syn Nicholas. Básně vznikaly během dlouhých pětatřiceti let: ty nejstarší Hughes napsal pouhých pár měsíců po sebevraždě Sylvie Plathové v roce 1963, ty poslední těsně před svým úmrtím v říjnu 1998. *Dopisy k narozeninám* jsou jeho jedinou „výpovědí“ o partnerském vztahu se Sylvií i o bolestném, emocionálně vypjatém období, během něhož Plathová vytvořila své nejsilnější básně – a zároveň se rozhodla pro dobrovolný odchod ze života. Sbírka se okamžitě po vydání stala bestsellerem, byla ověněna všemožnými respektovanými cenami, jako např. T. S. Eliot Prize, Forward Prize for Poetry či Whitbread Poetry Prize, a mnozí kritici ji považují za vrchol autorova díla.

Četbu lze přirovnat k jakési „psychické“ dekompresní nemoci neboli nemoci potápěčů. Hughesovy básně jsou totiž natolik plné hlubokého niterného smutku a zároveň i vnitřní síly, že jen stěží popadáte dech.

Seamus Heaney

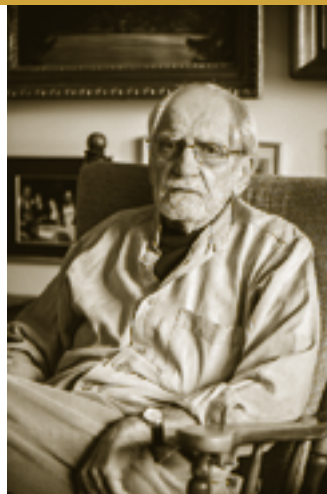
Ted Hughes

Ted Hughes (1930–1998) je obecně považován za jednoho z největších anglických písničích básníků dvacátého století. Po dvouleté službě v Královském letectvu začal na University of Cambridge studovat anglistiku, po dvou letech však přestoupil na antropologii a archeologii – a formální vzdělání z těchto oborů lze v jeho poezii cítit velice zřetelně. Po řadě příležitostných zaměstnání se začal naplno věnovat literatuře (vedle poezie psal i dramata a překládal); za své dílo získal řadu prestižních ocenění, včetně britského Řádu za zásluhy a titulu „Básníka laureáta“.

Jiří Stránský

Jiří Stránský (1931–2019), český spisovatel, scenárista, dramatik, překladatel, básník a skaut byl vychován v rodině se silným protikomunistickým a protifašistickým zaměřením. Studoval gymnázium, avšak v roce 1950 byl ze školy těsně před maturitou z politických důvodů vyloučen. V roce 1953 byl odsouzen na osm let za velezradu a propuštěn byl až na amnestii v roce 1960. Byl kopáčem, zedníkem, betonářem, filmařem i překladatelem. V roce 1973 byl opět odsouzen na tři a půl roku do vězení. Po roce 1989 začal znovu publikovat a stal se spisovatelem z povolání. Také pracoval jako vedoucí zahraničního oddělení Českého literárního fondu, řadu let byl prezidentem Českého centra Mezinárodního PEN klubu a předsedou Rady Národní knihovny. Byl také nositelem Medaile Za zásluhy, francouzského Řádu rytíře věd a umění, literární Ceny Egona Hostovského a nejvyššího skautského ocenění Řádu Stříbrného vlka.

Aukce

Román *Aukce* bezprostředně navazuje na *Zdivočelou zemi* a spolu s ní tvoří románovou sagu o životních osudech Antonína Maděry, jeho rodiny a přátel od roku 1947 až do začátku devadesátých let. Bývalý letec britského letectva hospodařící na malém statku v česko-německém pohraničí neunikl po únoru 1948 pozornosti policie a i jeho záhy sleduje StB. Maděra je zatčen a ve vykonstruovaném procesu odsouzen. Ale nejen Maděra je cílem perzekuce. Stejně tak i jeho rodina. Skvělý román, v němž se odrážejí autorovy osobní zkušenosti s brutalitou policejního vyšetřování a s nelidskými podmínkami politických lágrů, přináší svědectví o době, jež by neměla upadnout v zapomnění. Obě knihy byly předlohou k úspěšnému televiznímu seriálu České televize a Jiří Stránský k němu napsal scénář.

Již vyšlo

Šťěstí,
Šťěstí napodruhé,
Za plotem
Zdivočelá země

Jsem jejich bůh!

Tip

Již vyšlo

Láska v době globálních klimatických změn

Jsem architekt se specializací na visuté a zavěšené mostové konstrukce, podílel jsem se jako inženýr-architekt na projektech největšího visutého a nejdelšího mostu světa. Žil jsem deset let v Norsku a Austrálii. Hraju v kapele na basu, jsem horolezec a procestoval jsem po konferencích celý svět. Ženy v mém okolí se do mě bezhlavě zamilovávaly. Miluju je. Svoje přátele z doby, než jsem odcestoval a než jsem se zase vrátil. Jsem jejich bůh. A vidím, jak jsou omezení, a proto hloupí, ale zároveň jsou krásní. Jenže ani jeden z nich nic z toho netuší. A netuší ani to, že to v nich vidím.

Abych v nich tohle všechno uviděl, musel jsem to uvidět nejdřív sám v sobě. A podařilo se mi to v Bergenu, ve městě, kde je pořád šero a tma, kde půl roku v kuse prší, kde o víkendů nejsou otevřené žádné obchody a kde na sebe všichni mluví jenom norský. Ve městě, kde jsou všude kolem hory, ale nelze po nich lézt. Ve městě, kde slova samota a opuštěnost dostávají zcela nový rozměr, protože přizpůsobit se místním lidem a jejich způsobu života je takřka nadlidský úkol...

Dlouho očekávaný nový román nositele ceny Magnesia Litera.

Josef Pánek

Narodil se roku 1966. Studoval v Praze, žil v Norsku a Austrálii, nyní žije v ČR. Vydal sbírku povídek *Kopáč opálů* (2013). V roce 2019 za novelu *Láska v době globálních klimatických změn* obdržel nejvýznamnější českou literární cenu Magnesia Litera.

Petr Placák

Petr Placák (* 1964, Praha), spisovatel, publicista a historik. Před listopadem 1989, kdy pracoval jako uklízeč, topič, čerpač nebo lesní dělník, publikoval řadu článků v samizdatových či exilových časopisech. V letech 1981–1986 hrál s undergroundovou kapelou The Plastic People of the Universe. Na jaře roku 1988 založil opoziční skupinu České děti, která proklamovala obnovu Českého království a organizovala protirežimní demonstrace. V 90. letech vystudoval historii na FF UK a působil v *Českém deníku* a v *Lidových novinách*. V současné době je šéfredaktorem kulturně-společenské revue *Babylon* a vědeckým pracovníkem Ústavu pro studium totalitních režimů.

Kromě řady článků a studií, publikovaných v politickém, kulturním a odborném tisku, dosud vydal několik knih, sbírku básní, soubor povídek a k vydání připravil memoáry svého otce Bedřicha Placáka *Paměti lékaře*.

Již vyšlo
Křesťanský zápas
o českou věc

Fízl

Kniha *Fízl* je něco mezi esejem, historiografickou prací a beletrií, přechází volně z jednoho žánru do druhého a zároveň je i překračuje. Práce sice vychází z materiálů, které produkovala komunistická tajná policie, nepracuje s nimi ale způsobem, jaký používá historiografie – není svázána nějakou metodologií, ale jsou v ní i postupy běžné v literatuře: hříčky, aluze, metafora, hyperboly, gradace, pointy..., čímž „popisovaná“ realita získává na plastičnosti. To je umocněno tím, že Placák nekomentuje cizí zkušenost, ale materiály StB se týkají jeho samotného a jeho přátel. I když *Fízla* zařadíme do literatury, je to zároveň zaslíbený vhled do toho, jak fungovala komunistická StB v době normalizace. Podle autora má kniha i didaktický účel: je to návod, jak se bránit jakémukoli vnějšímu nátlaku, ať už je jeho původcem stát nebo cokoli jiného. Druhé, rozšířené vydání je mimo jiné doplněno o happyend – tedy vítězný polistopadový soud autora s „hrdiny“ jeho knihy, důstojníky tajné policie.

Těhotnej Buddha

Ilustrační obrázek

Autentický příběh matky bojovnice, který netradiční formou obnažuje společenská tabu. Ne všechny matky totiž mají štěstí. Kniha zachycuje závažná rodičovská témata originálně a neakademicky, s nadhledem i humorem. Namísto suchých psychologických pouček přináší úlevu a pochopení. Rodič by si v tak těžké situaci neměl připadat jako pacient v izolaci, ale jako hrdina, jenž získal další bitevní jizvu a stal se větším a silnějším. Tím totiž skutečně je. A společně se hrdinům bojuje lépe než na vlastní pěst.

Kniha je určena pro všechny mámy a táty, kteří zažili odvrácenou stranu rodičovství. Nabízí jim pomocnou ruku uprostřed chaosu, pocit, že nejsou sami a že jsou schopni vše zvládnout. A také všem, kteří nechtějí zavírat oči.

**Když je všechno úplně v řiti, musíš přestat bojovat a jen být.
I to je někdy dost. Buddha uprostřed chaosu...**

Klára Svobodová

Klára Svobodová (* 1989) vystudovala Vysokou školu ekonomickou a vzápětí se vyučila uměleckým truhlářem a řezbářem. V současnosti je hlavně dvojnásobnou matkou. To ji dovedlo k založení blogu Spocklidem. Jeho prostřednictvím zachycuje každodenní realitu mateřství, především jeho odvrácenou stranu. Snaží se přiblížit, jak vypadá život s neslyšící dcerou v celé jeho tíze i kráse. Bojuje proti předsudkům a obnažuje společenská tabu.

Anna Strnadová

Anna Strnadová vystudovala češtinu a francouzštinu na UP v Olomouci. Celý svůj život věnovala pedagogické činnosti na základních školách a gymnáziu. Literární činnosti se začala věnovat až po odchodu do důchodu.

... stačilo jen říct Jáchymov

Když přebíral v roce 2019 Miroslav Hampl Cenu Paměti národa, proběhl mu hlavou nejtěžší úsek jeho života, na který se snažil celou dobu zapomenout. Jáchymov, komunistický lágr, kam ho odsoudili k těžké dřině a ponižování.

Vyučený žák Bařovy školy se v padesátých letech musel na dobu jednoho roku povinně zapojit do těžkého průmyslu. Stavba mládeže, ostravské doly, nebo Jáchymov? Vybral si třetí možnost v domněnku, že se mu odsud podaří uskutečnit tajný sen, prchnout přes hranice na Západ. Na šachtě pomohl k útěku vězni Bohuslavu Pánkovi, akce byla odhalena a s ostatními, kteří se zapojili, byl odsouzen ke třem letům na práci v uranových dolech. Po odpykání poloviny trestu byl díky amnestii v roce 1953 propuštěn. Strastiplný život vězňů i pozdější zařazení do obyčejného života se stalo námětem „jáchymovské“ novely.

Žádná rehabilitace, Pamětní odznak účastníka odboje a odporu proti komunismu z r. 2013, ani poslední Cena Paměti národa nezmiří Miroslavu Hamplovi děsivé zážitky a těžce poškozené zdraví.

Hranice už nejsou, tati

Táta má starostí až nad hlavu. Vlastně se mu všechno tak trochu vymklo z ruky. A tak sebere dcerku a prchá. Před policií, před přízraky, před sebou. Ale následkům svých činů člověk neunikne.

Miroslav Pech, známý svými autobiografickými novelami *Cobainovi žáci* a *Otec u porodu* se tentokrát věnuje jinému žánru – psychothrilleru. Věrní čtenáři se však mají čeho chytit – motivy rodiny, strachu z vlastního selhání a lásky k béčkovým filmům zůstávají. Jenom té krve je o pár litrů víc.

Již vyšlo

Cobainovi žáci,
Otec u porodu

Miroslav Pech

Miroslav Pech (* 1986) vyrůstal v Nové Bystřici na Jindřichohradecku. Prošel mnoha zaměstnáními (tiskař, prodavač, pomocný dělník, skladník, redaktor, řidič VZV atd.). Je autorem povídkových sbírek *Napišu Pavle* (2013) a *Ohromně vtipná videa* (2014). Publikoval v časopisech *Semtam*, *H_aluze*, *Psí víno*, *Protimluv*, *Host*, *Salon*, *Weles*, *Pandora* či na internetové *Dobré adrese*. Známé jsou jeho autobiografické novely *Cobainovi žáci* a *Otec u porodu*. Žije v Českých Budějovicích.

Marek Technik

Marek Technik se narodil roku 1982 v Olomouci. V roce 1999 pochopil, že literatura nabízí nejkomplexnější způsob ztvárnění jakékoli lidské zkušenosti. V osobnostním MBTI testu mu vychází typ ENTP, s oblibou pročítá katalogy a vytváří seznamy, má rád zvířata a je vegetarián. Od roku 2010 se věnuje kritickému psaní o filmu a literatuře. Žije se svojí ženou v Praze. Román *Varování* je jeho literárním debutem.

© foto Lenora Leseglier

Varování

Je to generační konflikt, typický problém dnešní rozdělené společnosti, nebo rozpor víry a racionality? Jarka Kohoutová a Karolína Mapalová, matka a dcera, obě přišly o manžela a obě jsou nuceny se vyrovnat se životem po smrti blízkého člověka. Inteligentní Karolína svět do důsledku racionalizuje, zároveň se však často nečekaně ocitá v zajetí vzteku a emocí. Citově založená Jarka by svou dceru ráda zachránila před intelektuálním nihilismem, neboť věci kolem nás nelze uchopit pouhým rozumem. Když se mezi ně nečekaně postaví jurodivá náboženská blogerka, zapůsobí jako katalyzátor při laboratorním pokusu a látky ve směsi začnou bouřlivě reagovat. Matka si myslí, že dcera ztrácí víru. Dcera si myslí, že matka ztrácí rozum. Každá bojuje o duši té druhé.

Surový tvar

Když se něco rozbije, jenom to dostane jiný tvar, říkává s oblibou soused zprava. Ale platí to i tehdy, když nejde o staré hrnky či talíře, ale o celé společenství? Příběh jedné nejmenované vesnice, která by mohla ležet kdekoli, nakolik je typická, od počátku poněkud mate tělem. Vše je tu tak nějak povědomé, parta nezvedené mládeže, která z nudy střílí vzduchovkou po projíždějících autech nebo se prohání na kolech po návsi, sousedské řevnivosti v obci, kde si všichni vidí nejen do talíře, ale i do postele, hospoda, kde vysedávají štamgasti a vedou řeči o stavu světa, jaké by se daly zaslechnout snad v každém venkovském lokále. Jenže pod vrstvou jednotlivých epizod, skvěle odpozorovaných ze „žvota na vsi“, pozvolna prosakují cizorodé, znepokojivé prvky, které obraz naprosto obyčejné vesnice narušují. A tak zatímco lidé během nekonečného horkého léta čekají na Egona, jediného člověka z vesnice, který to někam dotáhl a z dalekého světa tam venku jim rok za rokem přináší novinky, atmosféra zvolna houstne a hrozí, že budoucnost, která se blíží, bude mít oproti dnešku jiný tvar, a dost možná o hodně surovější.

Lukáš Palán

Lukáš Palán (* 1986) pochází ze Znojma, žil v Dublinu a Portu, kde otevřel anglické knihkupectví Trezor a úspěšně zbankrotoval. Ex-knihkupec a ex-hudební žurnalista aktuálně pracuje ve vzdělávání na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Napsal básnické sbírky *Píča, hovna, Hitler, Praha a Loughorn*. Jeho první novela *Nulový součet* vyšla v roce 2020. V současnosti pracuje na pokračování románu *Surový tvar*. Jeho osobitá próza, psaná záměrně syrovým jazykem s nepřehlédnutelným černým humorem, v sobě skrývá četné temné proudy. Pod vrstvou příběhu, v němž se nezapře smysl pro literární zpracování orální tradice, jež přes Hrabala či Haška sahá až k mistrům naturalistického románu, zaznívají i stopy ryze současné dystopie. Díky schopnosti postihnout mikrosvět jedné komunity, kterou ohrožuje velký svět a nepředvídatelné katastrofy, zároveň citlivě reaguje na obavy, které jsou až nepříjemně současné.

Jan Rupp

Jan Rupp (* 1975) se žánrově nejlépe cítí na pomezí fikce a reality, přičemž jeho postavy a příběhy mají hlubší psychologický rozměr. Svoji knížku tentokrát namísto ilustrací, o které požádal Lucii Anděrovou, dokreslil vlastními básněmi, o nichž jeho kamarád prohlásil, že jsou jako když „Krchovský tříská po hlavě Kafku železnou židlí“. Přesto se nepokládá ani za spisovatele, ani za básníka a prozaicky pracuje v manažerských pozicích v oblasti řízení lidských zdrojů. Za svoje psaní vděčí zesnulé Evě Slámové, díky níž v roce 2009 vydal v Argu svoji první knížku *Ostřinec*.

V břečtanu

Život hlavního hrdiny se jednoho dne náhle změní poté, co pod kůlnou svého venkovského domku, který kdysi koupil v žalostném stavu od místního zedníka a podivína Pivoňky, najde vstup do podzemí a tím i do jiného světa. Nejprve jej využije jako útočiště před vnějším světem a drobnými hádkami s manželkou, později se vydá dál na průzkum chodeb a místností, kterých tu je bezpočet. Zpočátku se domnívá, že je stopě zločinu, který kdysi spáchal a do podzemí ukryl právě Pivoňka, později objeví, že za dveřmi jsou ukryty i sny a touhy jeho ženy. V jednotlivých místnostech vidí obrazy, výjevy a úryvky cizích životů, zoufale se snaží je pochopit a přizpůsobit svůj vztah se ženou tomu, co se o ní dozví právě tady. Jeho snahy vyjít manželce vstříc a vyprojektovat skutečné štěstí ale ve skutečném životě narážejí a mísí se i s dalšími problémy, nastupující krizí středního věku a schopností si porozumět. Nakonec tráví ve sklepech víc času než s rodinou a dozvídá se o Pivoňkovi, své ženě a vztahu možná víc, než si na začátku dokázal představit.

Již vyšlo
Ostřinec

Život po Kafkovi

Kdo vlastně byla Kafkova snoubenka Felice Bauerová, žena, kterou generace Kafkových fanoušků znají jen jako milovnici masitých pokrmů, těžkého nábytku a přesně nařízených hodin? Kdo se skrýval za vyrovnanou povahou a srdečným smíchem, o kterém existuje svědectví? A kam až v jejím životě dosáhl Kafkův stín? Literárním vědcům nikdy nestála za samostatné studium, o jejím životě po rozchodu s pražským spisovatelem se ví málo. Provádala se, měla dvě děti, emigrovala do Ameriky. Čtyřicet let opatrovala dopisy muže, který ji opustil.

Autorka začala pátrat po Feliciných stopách v Americe v roce 2010, kdy dosud žil její syn. Ze setkání s ním a jeho rodinou vznikla kniha, která nakonec není jen o Felici, ale i o dalších lidech, kteří byli Kafkovi nějakým způsobem blízcí a jejichž osudy jsou spojené s předválečnou Evropou a jejími troskami: Greta Blochová, Ernst Weiss, Max Brod nebo Salomon Shocken. Ten poslední v knize říká: „Kdybychom jen tehdy věděli, co nám osud chystá, a jak je vzácné to, co prožíváme, více bychom si toho vážili. Co nám teď zbývá než lovit třísky z potopené lodi.“

Magdaléna Platzová

Magdaléna Platzová (* 1972) je autorkou románů *Návrat přítelkyně* (2004), *Aaronův skok* (2006), *Anarchista* (2013) a *Druhá strana Ticha* (2018), povídkových sbírek *Sůl, ovce a kamení* (2003) a *Recyklovaný muž* (2008). Napsala také knížku pro děti *Toník a jeskyně snů* (2010) a román pro mladé čtenáře *Máme holý ruce* (2019). Platzová vyrostla v Praze, studovala ve Spojených státech a v Anglii a získala magisterský titul z filozofie na pražské Karlově univerzitě. Působila jako herečka a překladatelka, později redaktorka a novinářka v literárních novinách a v Respektu. V letech 2009 až 2012 žila v New Yorku, kde vyučovala kurz o Franzu Kafkovi na New York University. V současné době žije s manželem a třemi dětmi v Lyonu.

Petr Sagitarius

Petr Sagitarius (* 1966) psal už na střední škole – romanticko-nihilistické verše. Sám o sobě říká, že v mládí ho zformovali Waltari, Mailer, Lennon a Allen. Stejně jako jeden z hrdinů jeho detektivních příběhů pracoval v redakci týdeníku *Třinecký hutník*, odkud jej propustili pro nepřizpůsobivost. Dnes je za to majitelům „werku“ vděčný, nikdy by se tak nestal starostou města Jablunkov. Šestnáct let pak psal už jen úvodníky do městského zpravodaje *Jabko*. Zpět k psaní jej přivedlo až vážné onemocnění, kdy v roce 2014 ze starostování přešel plynule do invalidního důchodu. Rozsáhlejší žánrovou tvorbu začal trénovat psaním krátkých článků pro svůj blog Jablečno. V roce 2017 usoudil, že tréninku bylo dost, a pustil se do první detektivky – tří novel pod souhrnným názvem *Trujkunt*. Žije a píše a píše a píše v Jablunkově.

Tip

Pierot, Na krev

Trujkunt 3

Třetí pokračování detektivních příběhů *Trujkunt* čtenáře opět zavede do nejvýchodnějšího regionu České republiky vklíněného mezi Těšínské a Moravskoslezské Beskydy na česko-polsko-slovenském Trojmezí. *Trujkunt* není jen zajímavým místem, kde lidé hovoří originálním nářečím „po naszymu“, je také prostorem, kde dochází k vraždám, které řeší svérázný vyšetřovatel major Roman Saran. Spolu s novou parťačkou Karolínou zvanou Muška pátrá na Třinecku a Jablunkovsku po sériovém vrahovi mladých žen. Rozpolcený historický Těšín-Cieszyn je kulturním centrem regionu, zároveň však místem časté trestné činnosti. Ohrožení svých blízkých i kolegů ze strany tamního podsvětí řeší malý sporý blondák tvrdě a nekompromisně. Teče krev...

Již vyšlo

Trujkunt,
Klasztor, Návrat – Trujkunt 2

Slídl

Přeložila Jitka Jeníková

Bývalý detektiv Cal Hooper je k smrti unavený a útěk z rušného Chicaga do odlehle vesničky na západě Irska mu připadá jako dokonalý nápad. Koupí si polorozpadlý dům, plánuje jeho rekonstrukci a procházky po nekonečně zelených kopcích. Pro změnu povede klidný život.

Jenomže pak ho jeden z místních kluků požádá o pomoc. Jeho bratr zmizel a celé vesnici, včetně policie, je to zřejmě úplně fuk. Calovy policejní instinkty se probudí k životu a nedají mu pokoj. S tím místem je totiž něco špatné a on zkrátka musí zjistit co, i kdyby to znamenalo, že na nějaký odpočinek může zapomenout.

Již vyšlo

Podoba, V lesích, Na Věrnosti, Ztracený přístav, Místo pro tajnosti, Vetřelec, Temná zahrada

Nová Tana Frenchová je vždy důvodem k radosti... Přečtěte si ji jednou kvůli zápletce, a pak znovu kvůli jejímu krásnému a chytrému stylu.

The New York Times

Nenápadně graduující vyprávění o zmařených snech o útěku je možná to nejlepší, co Frenchová zatím napsala... Je to svého druhu mistrovské dílo.

The Washington Post

Tana Frenchová

Tana Frenchová (* 1973) vyrůstala v Irsku, Itálii, USA a Malawi. Vyučovala herectví na dublinské Trinity College a pracuje v divadle, filmu a dabingu. Patří mezi uznávané autory detektivního žánru a všechny její knihy jsou kritikou i čtenáři přijímány velmi příznivě. Za román *V lesích* získala v roce 2008 cenu Edgara Allana Poea za nejlepší první román. V dalších letech vyšly knihy *Podoba* a *Na Věrnosti*. Kniha *Ztracený přístav* získala v Irsku ocenění za nejlepší detektivní román roku 2012. *Místo pro tajnosti* bylo zařazeno do užšího výběru ceny Anthony Award za nejlepší román. Románem *Vetřelec* uzavřela sérii z prostředí dublinského oddělení vražd. O dva roky později vydala první samostatný román *Temná zahrada*. Tana Frenchová žije s rodinou v Dublinu.

Maria Adolfssonová

Maria Adolfssonová (* 1958) se narodila a vyrostla ve Stockholmu, ale velkou část dětství strávila na Stockholmském souostroví. Pustá krajina se zakrslými borovicemi, zvukem mlohových sirén a okolním mořem ji silně ovlivnila, což ostatně čtenář série *Doggerland* už ví nebo záhy odhalí.

© foto Caroline Andersson

Mezi d'áblem a mořem

Doggerland 3

Přeložila Lucie Olešová

**Pro všechny milovníky
detektivek, kteří hledají něco
opravdu originálního.**

Světově proslavená zpěvačka Luna se po desetileté kariérní pauze vrací na rodný Doggerland, aby tam natočila nové album, a odstartovala tak svůj comeback. Její krása i talent jsou bez debat a na závěrečném večírku v nahrávacím studiu jí všichni leží u nohou. Tedy až na jednu poněkud navrčenou detektivní inspektorku, která si najednou připadá strašně stará a unavená.

Na druhý den ráno má Luna dorazit do studia kvůli posledním úpravám nahrávky, ale neobjeví se a v domě, kde bydlela, na ostrově Frísel, se následně najdou známky zápasu. Mezitím dojde k brutálnímu napadení jiné ženy – mohou spolu tyto dvě události souviset? Inspektorka Karen Eikenová Hornbyová se poněkud neochotně ujímá vyšetřování, v němž je zmizení slavné zpěvačky prioritou. Venku je krásné jaro, ale Karen musí čelit obtížným novinářům a činit zásadní rozhodnutí, která mohou někoho stát život.

Již vyšlo

Velká chyba. Doggerland 1,
Přichází bouře. Doggerland 2

Historky z Rozmaru

Přeložil Milan Žáček

Další výprava do světa *Řek Londýna*, tentokrát ve sbírcce povídek!

Ben Aaronovitch svůj fantastický svět dosud představoval v románech, novelách a komiksových příbězích. Už léta však mimo tento hlavní proud píše kratší i delší povídky, v nichž rozvíjí dílčí nápady, popisuje dosud opomíjené osudy, vypráví anekdoty, které doplňují mozaiku jedné z nejpodmanivějších sérií současnosti. S Peterem Grantem, Abigail, agentkou Reynoldsovou, Nightingalem i Tobiasem Winterem z německé obdoby londýnského Rozmaru se zde vydáme zjistit, co skrývá dálční čerpací stanice uprostřed noci, kdo stále bloumá mezi regály populárního londýnského knihkupectví, co přesně se stalo s řekou Lugg... Každý tento střípek je doplněn autorovým úvodem a pro snadnější orientaci se u něj udává, ve které fázi série se odehrává.

S předmluvou Charlainy Harrisové.

Již vyšlo

Řeky Londýna,
Měsíc nad Soho,
Šepot podzemí,
Prokleté domovy,
Záludné léto,
Strom viselců,
Nejodlehlejší stanice,
Zvony Londýna,
Stín nad Trevírem,
Falešná hodnota

Z komiksových řad již vyšlo

Řeky Londýna
– Čarojízda,
– Noční kouzelnice

Ben Aaronovitch

Ben Aaronovitch (* 1964) jako dospělý rychle zjistil, že má talent pouze pro psaní, a vcelku svižně se prosadil jako televizní scenárista. Pracoval pro proslulý anglický seriál *Doctor Who* či pro levnou space operu *Jupiter Moon* a posléze se pustil i do knižních dobrodružství proslulého Pána času. V devadesátých letech tak publikoval romány z řady *Doctor Who: Remembrance of the Daleks*, *Transit*, *The Also People* a *So Vile a Sin*. Ve druhé polovině devadesátých let se však jeho literární kariéra dostala do slepé uličky, která ho dovedla k zaměstnání v síti knihkupectví Waterstones, což se ovšem ukázalo jako ideální šance začít psát vlastní příběhy. Vznikla tak úspěšná série městských fantasy s policejním konstáblem Peterem Grantem.

Kevin Hearne

Kevin Hearne v mládí přímo hltal superhrdinské komiksy a filmové Hvězdné války, na střední k tomu přibyla ještě rocková muzika, což vytvořilo přímo smrtící kombinaci s doživotními následky. Psaní se začal věnovat během studia pedagogiky, svůj první román však tehdy nedokončil. Mnoho následujících let strávil výukou středoškolské angličtiny a marnými pokusy stát se konečně spisovatelem. Snažil se o fantasy epos, uspěl však až s rozvernou humornou fantasy o nesmrtelném druidovi a jeho věrném psu. Jeho cyklus *Kroniky železného druida* obsahuje devět románů a řadu kratších prací a je pokládán za jednu z nejlepších a nejzábavnějších městských fantasy současnosti. Otevřel mu dveře nejen do světa milovaných Hvězdných válek, do něhož s chutí sobě vlastní přispěl románem napsaným z pohledu samotného Luka Skywalker, ale umožnil mu splnit si sen napsat rozsáhlý fantasy epos, v němž jen tak mimochodem nechá lidstvo téměř vyhladit zničující invazí obrů.

Kletba krkavců

Přeložila Veronika Volhejnová

Zemi zničené obřími útočníky, jak jsme ji poznali v prvním díle *Útok obrů*, svítá naděje na odplatu. Najde se ale dost hrdinů? A kdo to vlastně je – hrdina?

Daryck měl svůj domov ve městě zničeném při nájezdu Kostních obrů. On a jeho skupina válečníků se teď touží pomstít za všechny milované, které ztratili.

Hanima patří k nové generaci mágů s mimořádným nadáním – dokáže hovořit s fantastickými zvířaty. Když její dar začne představovat hrozbu pro současné vládce, postaví se do čela hnutí, které chce pomoci její magie poskytnout moc všem.

Koesha je kapitánkou čistě ženské posádky lodi zkoumající nebezpečné a neznámé vody.

Nehledá však pouze možnou cestu kolem světa – pátrá i po své sestře, která před dvěma lety zmizela na moři. Jenže tam, kde mapy končí, číhá něco mnohem nebezpečnějšího než bouře a mořské obludy!

Tito tři, a zdaleka nejen oni, se pokusí přinést naději do světa zmítaného válkou. Ale i hrdinové mívají strach...

Již vyšlo
Útok obrů

Echo

Tip

Přeložila Veronika Horáčková

Ilustrační obrázek

Echo Thomase Oldeho Heuvelta je mrazivý thriller o posedlosti a nezdolné síle přírody.

Nicka Greverse a jeho lezeckého partáka Augustina přitahuje Maudit, odlehlá hora ve Švýcarských Alpách. Informace o ní jsou skoupé a v jejím okolí vládne neobvyklý klid. Když horolezci vstoupí do přilehlého údolí, zmocní se jich zlověstný pocit, že nejsou sami. Nedlouho poté je Augustin mrtev a Nick se probere z komatu zmrzačený, s obličejem omotaným obvazy. Čeká ho náročná rekonvalescence, brzy si však uvědomí, že trauma vyvolané nešťastnou událostí není to jediné, co ho pronásleduje. Něco se v něm probudilo...

Již vyšlo
HEX

Thomas Olde Heuvelt překonává románem *Echo* sám sebe. Strhující kniha, která vás už od první děsivé napínavé scény zcela pohltí.

Thomas Olde Heuvelt

Holandský spisovatel Thomas Olde Heuvelt se narodil 16. dubna 1983 v Nijmegenu. Doposud vydal pět románů a řadu povídek, které byly přeloženy do angličtiny, italštiny, francouzštiny, čínštiny či japonštiny. V roce 2015 získal za anglicky publikovanou povídku *The Day the World Turned Upside Down* cenu Hugo a ve Spojených státech se tak stalo vůbec poprvé, kdy jedno z neprestížnějších ocenění v rámci fantastického žánru získala překladová práce. Za česky vydanou povídku *Tušoźnalci z Dój Saket*, přeloženou do angličtiny pod názvem *The Ink Readers of Doi Saket*, byl o rok dříve nominován na Huga i Světovou cenu fantasy. V roce 2016 se prosadil na americkém knižním trhu s hororovým románem *HEX*, jenž byl pro překlad do angličtiny zčásti upraven.

Robert Erwin Howard

Americký spisovatel (1906–1936), jenž se i přes svůj krátký život stal jedním z nejvlivnějších autorů fantastického žánru 20. století. Pro pulpové časopisy té doby napsal množství krátkých povídek rozmanitých žánrů – westernů, historických příběhů, boxerských historek a v neposlední řadě fantasy. Díky Howardovým příběhům o hrdinech bojujících mečem proti magii vznikl zcela nový žánr, jemuž se daří dodnes. Ať už to byl král Kull, piktský válečník Bran Mak Morn či puritánský dobrodruh Solomon Kane, všichni mají společnou divokou povahu a nezlomnou vůli. Nejslavnějším mezi nimi se stal Conan, mytický barbar z dávných věků, jenž se po nečekané smrti svého stvořitele stal hrdinou desítek povídek a románů mnoha dalších spisovatelů i dodnes populární komiksovou, herní a filmovou postavou, kterou znají příznivci nevšedních dobrodružství po celém světě.

Conan z Cimmerie IV

Přeložil Richard Podaný

Francouzské komiksové adaptace jednotlivých povídek R. E. Howarda s barbarami Conanem v hlavní roli jsou skutečným hitem, který buduje u fanoušků heroické fantasy jak v zemi galského kohouta, tak u nás. Díky nejnovějšímu svazku tak bude v češtině k dispozici celých dvanáct povídek, v nichž se ocitáme v dávných dobách v dávných říších, kdy hrdinství mělo ještě svůj půvab. Ve čtvrtém svazku najdete povídky Darebáci v domě, Bůh v míse a Plíživý stín.

Již vyšlo

Conan z Cimmerie I

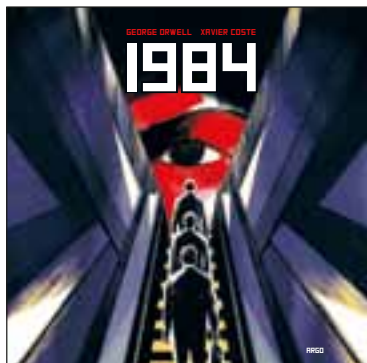
Conan z Cimmerie II

Conan z Cimmerie III

1984 – komiks

Přeložila Petra Martínková

Na počátku roku 2021 vyšlo ve Francii pět komiksových adaptací slavné dystopie George Orwella. Uplynulo 70 let od autorovy smrti, práva jsou volná a nic nebrání převodu jeho nejslavnějšího díla do světa komiksových bublin. Vybrali jsme pro vás do edičního plánu nejpovedenější z francouzských adaptací. Kreslíř Xavier Coste se při své práci nechal inspirovat nejen Orwellem, ale také brutalistickou architekturou, což dodává celému projektu přesně ten správný rozměr majestátní oblidnosti, jenž dokonale podtrhuje myšlenky tohoto nesmrtelného románu. Je to tu znovu. Hlavní hrdina Winston Smith se potácí ve všeobecné mizérii nastolené vládou všemocné Strany a zmůže se na jedinou formu odporu: vede si tajný podvrtný deník...

Již vyšlo

Devatenáct set osmdesát čtyři, Farma zvířat, Bože chraň aspidistru, Nadechnout se, Barmské dny, Farářova dcera, Hold Katalánsku, Na dně v Paříži a v Londýně, Cesta k Wigan Pier, Eseje I–IV (Lev a jednorožec, Ohlédnutí za španělskou válkou, Úpadek anglické vraždy, Spisovatelé a leviatan), Deníky I–II

George Orwell

George Orwell (1903–1950), vlastním jménem Eric Arthur Blair, byl anglický prozaik a esejista, který silně vystupoval proti totalitním režimům. Pro jeho názory bylo vydávání jeho knih v komunistickém Československu zakázáno. Jeho nejvýznamnější díly jsou román *Devatenáct set osmdesát čtyři*, jenž pojednává o chmurné vizi budoucího světa, a novela *Farma zvířat*, která satiricky vypráví o vývoji Ruska v první polovině 20. století.

Xavier Coste

Xavier Coste (* 1989) pochází z Normandie a vystudoval grafickou školu v Paříži. První publikovaná kniha, komiksový životopis Egona Schieleho, znamenala mezinárodní úspěch, stejně jako další komiks věnovaný Rimbaudovi. Pak si odskočil do postapokalyptického světa a vydal komiks *Le Lendemain du monde*. Jeho adaptace románu *1984* vyšla ve Francii v lednu 2021.

Jacques Tardi

Francouzský autor komiksů a knižních ilustrací se narodil v roce 1946 ve Valence. Jeho díla vyšla v řadě jazyků a získala mu proslulost i mimo samotný svět komiksu. Česky zatím známe jeho *Neobyčejná dobrodružství Adély Blanc-Sec* a jednu z jeho adaptací Maletových detektivek s Nestorem Burmou, ale nejproslulejší je svými díly popisujícími hrůzy první světové války. Mezi těmi je patrně nejvýraznější právě album *To byla zákopová válka* z roku 1993. Mezi lety 2012 a 2018 pak publikoval tři svazky vzpomínek svého otce, pro změnu z druhé světové války: *Já, René Tardi, válečný zajatec ve Stalagu II-B*.

To byla zákopová válka

Přeložil Richard Podaný

Patrně nejslavnější dílo jednoho z nejlepších francouzských komiksových tvůrců je ve světě komiksu tím, čím je první světové válce (i válce obecně) *Na západní frontě klid* nebo Barbussův *Oheň*. Jacques Tardi, kterému o „Velké válce“ v raném dětství vyprávěli prarodiče, o ní napsal a nakreslil řadu děl, ve kterých ale na rozdíl od románů využívá toho, že se může víc opřít o obrazovou stránku. Tady nečekejte žádné hlavní hrdiny, kompozici, jednotu místa a děje, zápletky, nic podobného: zato syrovou chuť strachu, smrti a bezmoci, jakou se v podobné nálehavosti podařilo ze zákopů první světové války do našeho světa přenést málokomu.

Negalyod

Přeložil Richard Podaný

Svět protínaný obřím potrubím a obydlený dinosaury, létající města... a všudypřítomná „sít“, která ovládá všechno a všechny. Mladý pouštní pastýř, kterému vybijí celé stádo, odejde do města hledat pomstu... jenže vzpoura a revoluce vás vždy nedovedou tam, kam jste se dostat chtěli.

Postapokalyptická sci-fi, ve které někdo vidí splnutí Dinotopie s Mad Maxem a jiný zase úchvatnou výtvarnou poctu Moebiovi, přináší uzavřený příběh, který si užije každý milovník sci-fi.

Vincent Perriot

Vincent Perriot je mladý francouzský komiksový autor, který se narodil v roce 1984 ve městě Olivet jižně od Orléansu. Od roku 2003 studoval výtvarnou školu v Angoulême. Po několika komiksech se vyznamenal mimo jiné i tím, že spolupracoval na celovečerním kresleném filmu podle komiksu Joana Sfara *Rabínův kocour*. Proslulost, cizojazyčná vydání, nadšené recenze a komiksové ceny mu ale přinesl právě až *Negalyod*.

Reinhard Kleist

Reinhard Kleist (* 1970) patří k průkopníkům německého grafického románu a k nejlepším tamějším komiksovým autorům. Je několikanásobným držitelem nejprestižnější německé komiksové ceny Max und Moritz-Preis. První velký úspěch zaznamenal s triologií *Berlinoir* (spolu se scenáristou T. O. Meissnerem). S komiksem o životě countryového hudebníka Johnnyho Cashe z roku 2006 prorazil i ve světě. Kniha *Johnny Cash, I see a darkness* byla přeložena do 14 jazyků a mnohokrát vyznamenána; česky vyšla v Argu roku 2016. Následovaly životopisné grafické romány *Castro* a *Boxer*. Řady ocenění se dočkal rovněž skvělý *Sen o olympiádě* zachycující krátký život somálské olympijské sprinterky Samii Jusuf Omarové. Mimořádně úspěšný byl komiks *Nick Cave, Mercy On Me*.

Trefa do černého!

Timur Vermes pro Spiegel Online

Kdybychom Kleistovo dílo hodnotili boxerskou terminologií, řekli bychom: skvělá práce nohou a ani o gram navíc.

Der Tagesspiegel

Knock-out!

Přeložila Alena Pokorná

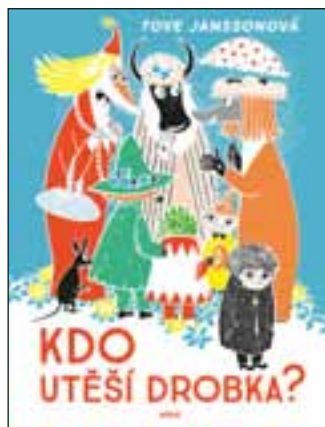
„Je to zvláštní... Zabil jsem muže, a většina lidí to chápala a odpustila mi. Miloval jsem muže, a mnozí to naopak považovali za neodpuštělný hřích, který ze mě udělal špatného člověka. I když jsem neskončil ve vězení, byl jsem přesto skoro celý svůj život uvězněný.“ To prohlásil americký boxer, několikanásobný mistr světa Emile Griffith o svém životě, jehož směřování určily dva aspekty: Emile byl černoch, a navrch homosexuál. Ke své homosexuální orientaci se odvážil přhlásit až na sklonku života. Reinhard Kleist vypráví v životopisném komiksu příběh boxera, který si v roce 1962 vydobyl smutnou slávu, když před kamerami v zápase o titul mistra světa atakoval Bennyho Pareta tak tvrdě, že dotyčný upadl do bezvědomí a později v nemocnici zemřel. Dlužno ovšem dodat, že před touto tragédií čelil Griffith soupeřovým homofobním urážkám a posměšným poznámkám.

Již vyšlo

Johnny Cash, I see a darkness, Boxer, Sen o olympiádě, Nick Cave, Mercy On Me

Kdo utěší Drobka?

Přeložili Radek Malý a Martin Severýn

Drobek je bázlivý tvoreček z muminiho světa. Děsí ho tma, hluční bambulové i zlé morany. Všichni kolem se radují a užívají si života. Jak rád by se Drobek s někým z nich skamarádil. Chybí mu však odvaha. Nemá nikoho, kdo by ho utěšil.

A tak se smutně vydá na pláž. A ejhle, moře vyvrhne na břeh lahev a v ní je dopis! Kdopak to píše? A komu? Zprávu napsala Chmýrka, stejně osamělá jako on a vystrašená z morany. Drobek překoná strach, postaví člun a vydá se přes moře, les i hory na pomoc Chmýrce...

Barevná, bohatě ilustrovaná kniha čtenáře opět zavede do muminiho údolí, Tove Janssonová ale hlavními hrdiny učinila dvě nové postavy, Drobka a Chmýrku.

Již vyšlo

Knižka o muminkovi, mimle a malé Mie, Muminek 1–5, Muminek a noční dobrodružství, Muminek a narozeniny, Muminek a sníh

Tove Janssonová

Tove Janssonová (1914–2001) byla finská, švédsky píšící spisovatelka, malířka, ilustrátorka a autorka komiksů. Narodila se do umělecké rodiny sochaře Viktora Janssona a grafičky a ilustrátorky Signe Hammarstenové-Janssonové.

První kresby uveřejnila v patnácti letech v časopise *Garm*. Postavička muminka se poprvé objevila v ilustracích na stránkách *Garmu* v roce 1940. V roce 1945 vyšla první samostatná kniha o muminech. Právě mumini vydobyli Janssonové světový věhlas. Za své dílo obdržela bezpočet cen a vyznamenání, mj. cenu Hanse Christiana Andersena v roce 1966, cenu Švédské akademie v roce 1972 a Literární cenu Selmy Lagerlöfové roku 1992.

Anna Fiskeová

Spisovatelka a ilustrátorka Anna Fiskeová (* 1964) se narodila, vyrůstala a studovala ve Švédsku, od roku 1994 však žije v Norsku. Její ilustrace doprovázejí řadu knih jiných spisovatelů, výčet jejich vlastních autorských počinů je ale také úctyhodný. Za svou tvorbu posbírala mnoho cen. V češtině už vyšly její knihy *Haló, město!* a *Haló, tam dole!*

Jak se dělají děti?

Přeložila Kateřina Křišťůvková

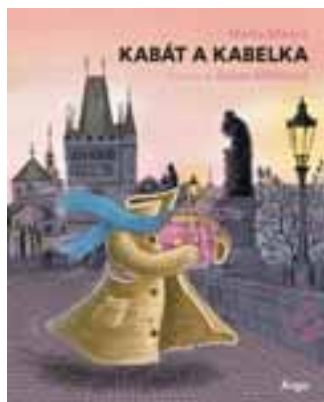

Všechny děti jednou určitě svému nejbližšímu dospělákovi položí zvědavou otázku: A jakpak se dostalo to miminko mamince do břicha? Neošivejte se rozpaky, přestaňte rudnout a hledat vytáčky. Anna Fiskeová svou knihou odpoví zábavně a srozumitelně za vás. Téma staré jako lidstvo samo autorka pojednala pěkně od začátku, věcně, názorně a s humorem; vypomáhá si nejen slovem, ale i skvělými komiksovými ilustracemi.

Kabát a kabelka

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Ilustrovala Galina Miklínová

Fantazijní příběh odehrávající se v Praze za koronavirové pandemie má neobvyklé hrdiny: kabát a kabelku. Jsou to obyčejné věci, ale jejich život je jako jízda v tobogánu, plný zvratů i osudových náhod. Poprvé se ti dva potkají v autobuse. Kabelka, vášnivá čtenářka, jede do knihovny půjčit si knihy a kabát pospíchá ke krejčímu: potřebuje přistěhovat knoflíky a zalátat roztrženou kapsu. Podruhé se jejich cesty zkrříží, když kabelka uklouzne na chodníku a kabát jí pomůže vstát. A zase si jdou po svém, jenže tentokrát je něco jinak. Že by přeskočila jiskra? Oba ještě čeká řada dobrodružství. Kabát se dostane do rukou rybáře a ten ho zapomene v hospodě. Večer ale vláda vyhlásí nouzový stav a všechny hospody zůstanou zavřené. Co jen si kabát v ztemnělém lokálu počne? I kabelka prožívá rozličné štrápáce. Setkají se ti dva potřetí?

Již vyšlo

Mrakodrapy, Škvíry, Jonáš spěchá domů, Pán a vrabec

Marka Míková

Marka Míková je spisovatelka, divadelnice, hudebnice a spoluautorka projektu Loutky v nemocnici. Vystudovala DAMU, loutkářství, obor režie a dramaturgie. Je autorkou skoro dvou desítek knih, na svém kontě má čtyři nominace na Magnesii Literu. Její příběh *Škvíry* získal Zlatou stuhu za ilustrace Terezy Ščerbové.

Galina Miklínová

Galina Miklínová je ilustrátorka a výtvarnice, režisérka i scenáristka animovaných filmů. Dlouhodobě spolupracovala s Pavlem Šrutem. Společně vytvořili např. knihy *Pavouček Pája*, *Veliký tůdle*, *Příšerky a příšeři* nebo trojdílnou sérii *Lichožrouti*. Ilustrovala knihy Evy Papouškové, Aleny Mornštajnové, Petra Stančíka a jiných autorů. Pro ČT natočila autorský večerníček *O Kanafáskovi*. Za svou tvorbu získala mnoho tuzemských i mezinárodních ocenění.

David Walliams

David Walliams je britský herec a scenárista, spolutvůrce populární komediální série *Little Britain* (Malá Velká Británie), za kterou se svým kolegou Mattem Lucasem obdržel tři ceny BAFTA a British Comedy Award. V roce 2008 napsal svou první knihu pro děti. Literární kritici jej dnes označují za nového Roalda Dahla. Jeho vyprávěcky brilantní příběhy s překvapivou pointou a černým humorem dávají tomuto označení za pravdu. V současnosti patří k nejoblíbenějším a nejprodávanejším autorům dětské literatury, jeho knihy byly přeloženy do více než padesáti jazyků a po celém světě se jich prodalo přes dvacet šest milionů.

© foto Charlie Clift

Bestie z Buckinghamského paláce

Přeložila Veronika Volhejnová, ilustroval Tony Ross

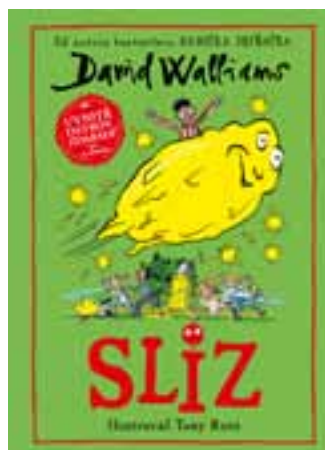

Světově nejprodávanejší autor dětských knih napsal své první fantasy! Odehrává se v Británii o sto let později, tedy v roce 2120.

Londýn je v troskách, lidé mají hlad a na celou zemi padla temnota. Malý princ Alfréd, neduživý knihomol, nikdy neopustil bezpečí Buckinghamského paláce. Teď se ale i v palácových zdech dějí podivné věci – a Alfrédův život se má navždy změnit. Za temných nocí obchází po chodbách něco strašlivého. Když Alfrédovu milovanou maminku královnu odvedou do Toweru, musí chlapec sebrat všechnu odvahu a vydat se na hrdinskou výpravu, aby ji zachránil – a s ní i celý svět. Jeho protivník je ale strašlivý... Příběh z mýtů a legend vás uchvátí až do svého napínavého konce.

Sliz

Přeložila Veronika Volhejnová, ilustroval Tony Ross

Vítejte na jednom zvláštním ostrově...

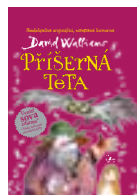
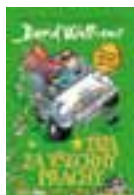
Je malý, hezký, jen kdyby tu nebydlela ta spousta příšerných dospělých. Školu, park, ba i hračkářství mají na starost lidé, kterým nic neudělá větší radost, než když můžou nějakému dítěti znepříjemnit život. Dokonce i místní zmrzlinářské auto patří zlotřilému manželskému páru, který dětem zmrzlinu... jen si to představte... krade! A celý ostrov vlastní ta nejhorší osoba ze všech – teta Hilda Hamižná!

Někdo tomu už musí udělat přítrž! Ale kdo najde dost odvahy? Jedině Ned – je sice na vozíčku, ale jinak vládne neobyčejnou superschopností. SLIZOMOCÍ!

David Walliams je úkaz: děti jeho knihy milují, z každé se stane okamžitě bestseller.

Již vyšlo

Babička dršňačka, Malý miliardář, Krysburger, Ďábelská zubařka, Příšerná teta, Dědečkův velký útěk, Nejhorší děti na světě, Pan Smraďoch, Kluk v sukních, Půlnoční gang, V naší škole je had, Poněkud otravný slon, Nejhorší děti na světě 2, Táta za všechny prachy, Nejhorší děti na světě 3, Ledová obluda, Nejhorší učitelé na světě, Něfo

Jindřich Vacek

Jindřich Vacek (* 1955) vystudoval na Karlově univerzitě obor rumunština-francouzština. Léta působil jako lektor češtiny na Bukurešťské univerzitě, kde vydal několik učebnic češtiny a lužické srbštiny. Nyní je redaktorem v nakladatelství Argo, kde mj. založil etnologickou řadu Capricorn, a věnuje se překladatelství. Byl průkopníkem překládání izraelské literatury přímo z hebrejštiny, z francouzštiny přeložil mj. díla Clauda Lévi-Strausse a Mircei Eliada. Za překlad díla *Majsebuch aneb Kniha jidiš legend a příběhů* (2006) obdržel Cenu Josefa Jungmanna. Je autorem knihy pamětí *Všechny moje toulky* (2021), *Zajatci Pána bouří* jsou jeho beletristickou prvotinou.

Zajatci Pána bouří

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Ilustrovala Barbora Dančová

Bernard a jeho dva přátelé ve 40. letech 19. století ztroskotají na pobřeží Britské Kolumbie, najdou mrtvého indiána z kmene Kwakiutlů, jsou obviněni z vraždy, a aby se zachránili, snaží se případ vyřešit. Do sloupů domu, kde bělochy drží, jsou vytesány výjevy z mýtů, které představují klíč ke zločinu, ale oni jsou k nim slepí. Posléze zjistí, že bloudili v pomyslném labyrintu a že všechno bylo jinak. Autor projevil pozoruhodnou znalost indiánských reálií a knihu doprovodil zasvěceným doslovem, pojednávajícím mj. o příslušném období dějin Spojených států.

Paříž s vůní zločinu

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Ilustrační obrázek

Knihy je tak trochu jinak napsaná detektivka. Čtenář má při její četbě možnost ovlivnit děj: na konci kapitol se rozhoduje, jak by měl příběh dál pokračovat, a podle toho postupuje na zvolenou stranu knihy.

Pan Lupička, poněkud kulatější účetní, se vydává na vysněnou dovolenou do Francie, aniž tuší, že na něj čeká velké detektivní pátrání. V jednom z příběhů se už ve vlaku seznámí s panem Armaňákem. Je mu na něm cosi divného. Aha! Chybí mu nos! Ano, čtete správně. Panu Armaňákovi v noci, ve spánku někdo ukradl jeho jedinečný, ba přímo delikátní nos. A není divu, ten nos má cenu zlata: pan Armaňák je totiž nejlepší parfumér ve Francii. A jelikož si pan Lupička odjakživa přál stát se detektivem, ujímá se případu a vydává se jako ohař za první stopou. Pátrání ho spolu s panem Armaňákem zavane do různých koutů Francie a zažijí spolu spoustu veselých i napínavých dobrodružství.

Šárka Ledenová, Hana Prokopcová

Šárka Ledenová (* 1987) a Hana Prokopcová (* 1989) jsou mladé, debutující autorky. Obě vystudovaly magisterské obory na Literární akademii J. Škvoreckého. Šárka navíc absolvovala bakalářský obor filmová režie a scenáristika na Filmové akademii M. Ondříčka v Písku a bakalářský obor čeština v komunikaci neslyšících na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze.

Petra Hůlová

Petra Hůlová patří k nejpřekládanějším a žánrově nejvšestrannějším českým prozaikům. Její tvorba sahá od psychologických sond do mezilidských vztahů, například *Zlodějka mého táty* či *Macocha*, přes dobrodružné příběhy, jako je *Stanice Tajga* či *Paměť mojí babičce*, alternativní českou historii *Strážci občanského dobra až po dystopii Stručné dějiny Hnutí*. Je držitelkou řady literárních cen. Věnuje se také psaní divadelních her a filmových scénářů. Román *Liščí oči* je její první knihou pro mládež.

Nikkarin

Živí se jako komiksový kreslíř a knižní ilustrátor. Jeho obrázky doprovázejí řadu dětských příběhů, sám je autorem komiksu *Super Spellsword Sága* a série *130*. Inspiraci pro dobrodružství Huberta a Huga hledá ve starých knihách, které loví na výpravách po antikvariátech. Rád kreslí v kavárně, poslouchá podcasty a pije Colu.

Tip

Liščí oči

Ilustroval Nikkarin

Ve svém prvním románu pro mládež kombinuje známá literátka prvky fantasy s dobrodružným příběhem a alternativní historií. „Opravdu jsem v naší koupelně viděl lišku?“ pomyslí si čtrnáctiletý Eda, když se mu zvíře poněkolkáté mihne před očima. Se sestrou Zuzkou, svým dvojčetem, políčí na šelmu granule. Ráno je v koupelně čeká další překvapení. Granule jsou pryč a v podlaze zeje veliká hluboká díra. Když do ní Zuzka vleze, najednou se kamsi propadne a Eda musí za ní, aby jí pomohl ven. Netuší, že se ocitli v tunelu vedoucím do jiné doby. Po pražských silnicích duní ruské vojenské kolony, ale děti se vojáků bát nemusí – staly se neviditelnými. Z náhodně získaných novin pak zjistí, že je 22. srpna 1968. Děti se rozhodnou vyhledat babičku, která celý život bydlí na stejné adrese. A když ji najdou, začíná dobrodružství, v němž se dostanou k lidem, o jakých dosud četli jen v učebnicích dějepisu, a na místa, kam se jen tak někdo nepodívá. Co kdyby se jim podařilo změnit běh dějin? Pomůže jim liška?

Jeff VanderMeer

Americký spisovatel a editor Jeff VanderMeer (* 1968) proslul temnými výjevy z krutého a nelítostného města Ambry, kam vedle kratších příběhů shrnutých ve sbírce *Město svatých a šílených* zavítal rovněž v románech *Shriek* a *Finch*. Podobně nekonvenční zůstal i při tvorbě metropole z románu *Veniss Underground*. Vedle dlouhé řady povídek se často ve spolupráci se svou manželkou, známou editorkou Ann VanderMeerovou, věnuje sestavování rozmanitých antologií. Svého dosud největšího úspěchu však dosáhl románovou trilogií pro dospělé z tajuplné Oblasti X, tvořenou romány *Autorita*, *Adaptace* a *Anihilace*. Komerčně úspěšná série se dočkala ceny Nebula a zajímavého filmového zpracování.

© foto Ditte Valente

Prapodivné potíže

Kniha první: Kuňkadlení

Přeložila Dominika Křestánová

Čerstvě osiřelý šestnáctiletý mladík zdědí panské sídlo po svém podivínském dědečkovi. Spolu s domem však musí přijmout i povinnost, že pořídí soupis nepřeberných kuriózních sbírek, jež jeho předek nashromáždil v rozlehlých sklepeních. Jonathan si přizve na pomoc dva spolužáky a srdnatě se pustí do díla. Záhy však zjistí, že šlo jen o záminku, jež ho má dovést k jeho pravému poslání – a tím není nic menšího než ochránit náš svět před vpádem černé magie. Ta se totiž zhoubně šíří alternativním univerzem, do nějž vedou jedny ze dveří ukrytých v podzemí. Ve světě jménem Aurora je všechno vzhůru nohama, historické události i postavy se v něm bláznivě pomíchaly, Alt-Evropu drancuje okultistický diktátor Aleister Crowley a jeho moc stále sílí. Španělsko a Itálie leží v troskách, Paříž je dobytá a posledními ostrůvky odporu zůstává Anglie a Praha...

Pro dospělé již vyšlo

Borne, Finch, Autorita, Adaptace, Anhilace

Připravujeme

Prapodivné potíže. Kniha druhá: Stín sviště

Chris Priestley

Chris Priestley (* 1958) je britský spisovatel, ilustrátor, malíř a karikaturista. Už jako malý chlapec miloval komiksy a rád četl strašidelné příběhy. Čeští čtenáři znají jeho čtyři soubory hororových historek: *Příšerné příběhy strýce Montaguea*, které byly nominovány do širšího výběru prestižní literární ceny Carnegie Medal, *Příšerné příběhy z Černé lodi*, *Příšerné příběhy z temného tunelu* a *Příšerné příběhy vánoční*. Priestley je autorem řady dalších knih pro mládež, u nichž nadšení čtenáři s potěšením trnou hrůzou a strachem. Z nich v češtině vyšel originální román *Pan Krátur* inspirovaný slavným *Frankensteinem* Mary Shelleyové. Jako karikaturista a kreslíř přispíval Priestley mimo jiné do britských novin *The Times* a *The Independent*. Žije v Cambridgi.

Moldánkovské věže 2

Poklad Zlaté lebky

Přeložil Vít Penkala

Nudné a skličující Moldánkovské věže se opět stávají dějištěm záhad, napínavých pátrání a nemilosrdných slovních soubojů. Ožívá dávno zapomenutá minulost, objevují se pověsti, že v Moldánkovských věžích je ukryt poklad. A poklad by přišel vhod leckomu, takže nastává horečné pátrání, při němž dojde na lsti, úskoky a strašlivé výhrůžky. Podaří se Rosolovi a Piškotovi i tentokrát zachránit situaci? Ovládli stroj času, ubránili se útoku vlkodlaka, ale nebude nájezd hordy pirátů příliš velké sousto i na ně?

Chris Priestley si v cyklu *Moldánkovské věže* pohrává s motivy dobrodružné četby, uvolněně a s parodickou nadsázkou, která mu umožňuje vytvářet absurdní a komické zápletky a zvraty.

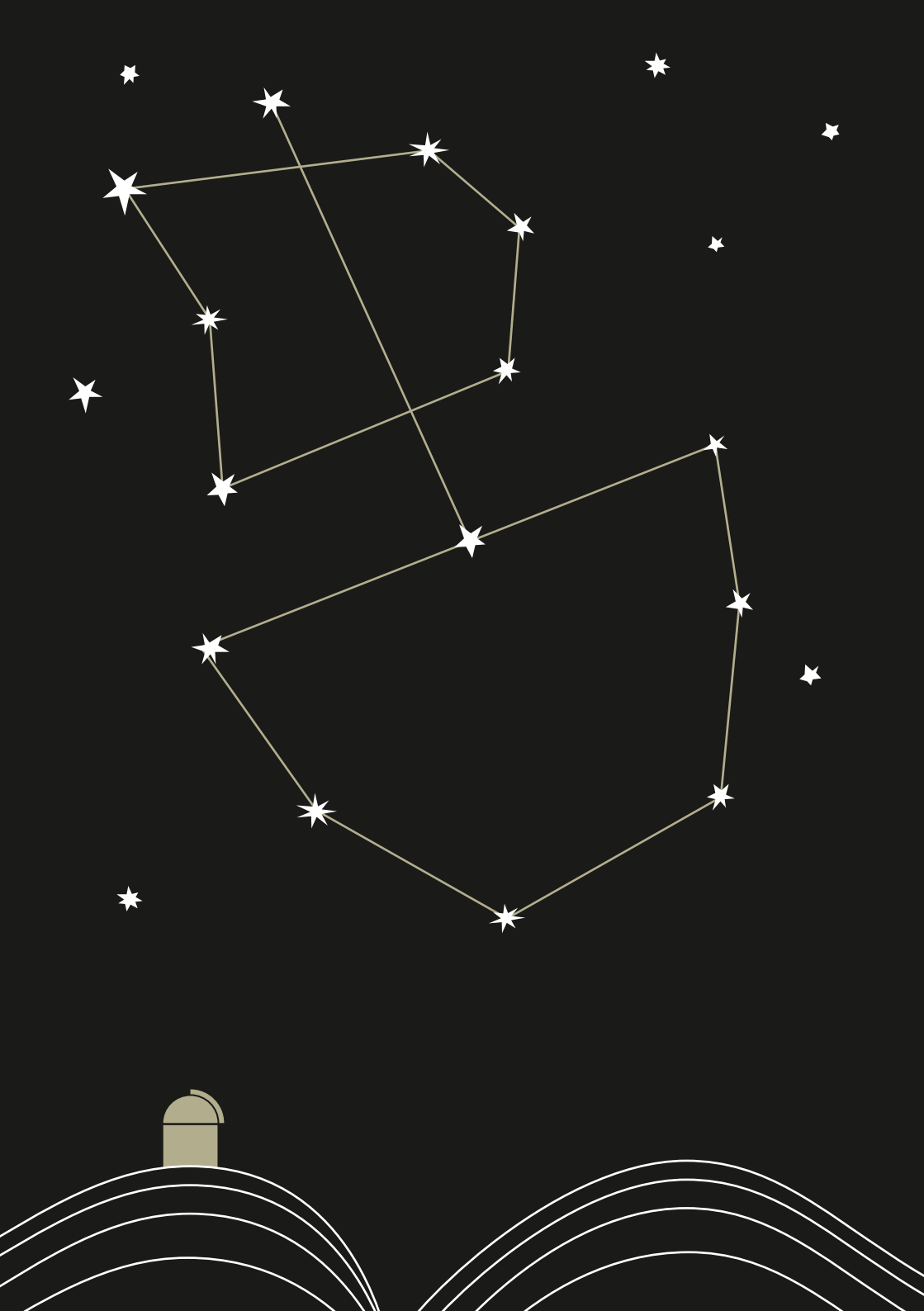
Již vyšlo

Příšerné příběhy strýce Montaguea, Příšerné příběhy z Černé lodi, Příšerné příběhy z temného tunelu, Příšerné příběhy vánoční, Pan Krátur, Moldánkovské věže 1. Kletba vlkodlačího chlapce

Připravujeme

Moldánkovské věže 3. Útok meteorických monster

nakladatelství argo

Populárně- -naučná a odborná literatura

74–83

David Attenborough

David Attenborough (* 1926) je světoznámý přírodovědec a dokumentarista, který svými pořady o přírodě ovlivnil hned několik generací. V současnosti se jako jeden z nejvýznamnějších propagátorů přírody zasazuje o razantnější ochranu divočiny, jejíž prudký úbytek při svých nesčetných cestách po celé planetě od padesátých let dodnes sledoval. Mezi neslavnější pořady, které napsal a natočil pro britskou televizi, patří *Život na zemi*, *Živá planeta* či *Zázraky přírody*. V roce 1993 připravil průkopnický seriál o Antarktidě.

© foto Ruth Peacey

Attenborough vypráví o dobrodružstvích, která zažil před šedesáti lety, s typicky britským humorem...

The New York Times

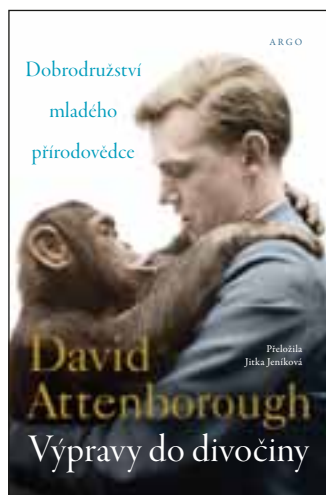
Úžasný pedagog a úžasný přírodovědec.

Barack Obama

Výpravy do divočiny

Dobrodružství mladého přírodovědce

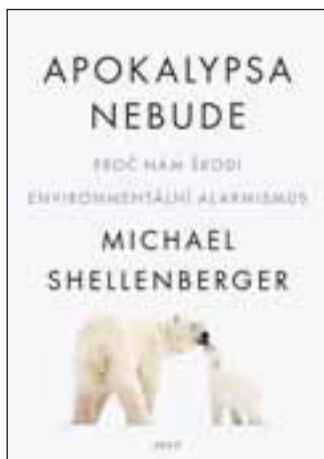
Přeložila Jitka Jeníková

David Attenborough vypráví příběh začátku své kariéry přírodovědce, dokumentaristy a popularizátora. V roce 1954 se mu naskytla životní příležitost cestovat po světě, hledat vzácná, stěží polapitelná zvířata pro Londýnskou zoologickou zahradu a zároveň celou expedici natáčet pro pořad BBC. Mladý Attenborough a jeho tým se museli během cest za mravenečnickými veličkami v Guyaně, varany komodskými v Indonésii či pásovcí v Paraguai vypořádat se zádrným terénem a nevypočitatelným počasím, ale i s agresivními dikobrazy, divokými prasaty či dravými rybami. Sir Attenborough píše s typickým humorem a šarmem. Jeho kniha nepřináší jen vzpomínky na dobrodružné setkávání s divočinou, je zároveň příběhem muže, který nám ukázal krásu divoké přírody, ale čím dál naléhavěji upozorňuje i na to, že rychle mizí a jak je důležité ji chránit.

Apokalypsa nebude

Přeložil David Petřů

Změna klimatu je skutečná, ale neznamená konec světa. Dokonce to není ani ten největší současný problém životního prostředí.

Přestože řadě témat se média věnují už desítky let, mnozí z nás stále neznají základní fakta. Emise oxidu uhličitého dosáhly vrcholu už před více než deseti lety a od té doby klesají. Úmrtí následkem extrémního počasí, dokonce i v rozvojových zemích, klesla za posledních čtyřicet let o osmdesát procent. Co se doopravdy skrývá za tímto vzestupem apokalyptického environmentalismu? Jsou to silné finanční zájmy. Je to touha po postavení a moci. Ale především je to nutkání určité skupiny údajných ateistů nalézt duchovní naplnění. Takový spirituální impuls může být přirozený a zdravý. Jenže pokud toto nové náboženství hlásá strach bez lásky a vinu bez vykoupení, nedokáže uspokojit naše nejhlubší psychologické a existenciální potřeby.

Michael Shellenberger

Michael Shellenberger bojuje už celá desetiletí za zelenější planetu. Pomáhal zachránit poslední nechráněné sekvojové lesy na světě. Je spoluautorem předchůdce amerického politického programu New Green Deal. A vedl úspěšné hnutí vědců a aktivistů za zachování provozu jaderných elektráren, které zabránilo nárůstu emisí.

V roce 2019 se však začaly ozývat hlasy, že „zemřou miliardy lidí“, čímž přispívají k rostoucí nervozitě, která se nyní šíří i mezi mladistvými, a Shellenberger, coby celoživotní aktivista za zlepšení životního prostředí, uznávaný odborník na energetiku a otec dospívající dcery, došel k závěru, že je třeba jasně oddělit vědu od fikce.

Charles Seife

Charles Seife je historik vědy a novinář; profesor na New York University. Vystudoval matematiku na Princetonu a Yale. Byl přispěvatelem mnoha významných periodik (*Science*, *New Scientist*, *The Economist*, *Scientific American*, *The Washington Post*, *The New York Times* aj.) Vydal řadu knih, např. *Alpha & Omega: The Search for the Beginning and End of the Universe* (Alfa a omega, pátrání po počátku a konci vesmíru, 2003); *Decoding the Universe: How the New Science of Information is Explaining Everything in the Cosmos, From Our Brains to Black Holes* (Dešifrování vesmíru: Jak to, že nová věda o informacích vysvětluje vše, co ve vesmíru je, od našich mozků až po černé díry, 2005) nebo *Virtual Unreality: Just Because the Internet Told You So, How Do You Know It's True?* (Virtuální nerealita: Jak víte, že co vám tvrdí na internetu, je pravda? 2014).

Nelichotivá, ale výtečná biografie jednoho z gigantů fyziky 20. století.

Kirkus

Skutečný Hawking

Přeložili Jan Klíma a Pavel Stránský

Ve své knize autor zkoumá, jak došlo k tomu, že Steven Hawking je považován za jednoho z největších génů lidstva. Hawking sice strávil svou vědeckou dráhu řešením hlubokých fyzikálních problémů, jeho proslulost však nespočívá na vědě. Byl totiž i mistrem sebepropagace – pořádal večírky pro cestovatele časem, prohlašoval se za řešitele problémů, které nevyřešil, vlichocoval se miliardářům. Byl sice upoután na invalidní vozík a odkázán na péči oddaných příznivců, přesto si však dokázal lidi kolem sebe podmanit a využít pro své cíle.

Skutečný Hawking je kontroverzní odhalení i vynikající biografie současně. Odkrývá skutečnou osobu skrytou pod nánosem výmyslů. Je to příběh muže, jehož genialitě ve vědě se plně vyrovnala jeho schopnost budovat mýtus o sobě samém.

Již vyšlo

Nula. Životopis
jedné nebezpečné
myšlenky

Historická a současná architektura

Ilustrační obrázek

Již vyšlo

Volmanova vila

Existuje rozdíl mezi historickou a současnou architekturou? Historická architektura je často vnímána jako samostatná, uzavřená etapa výstavby, ke které máme jako společnost poněkud ambivalentní vztah. Považujeme ji za součást kulturního dědictví, jejíž ochranu a obnovu svěřujeme specialistům, zároveň její ochranu často vnímáme jako překážku dalšího rozvoje a uplatnění současných požadavků na užívání domů. Mnozí v ní nehledají příležitost ani inspiraci, namísto její obnovy volí jednodušší cestu k současným, často mnohem méně osobitým a kvalitním formám. Tato kniha je stručným shrnutím zkušeností z přípravy a realizace téměř stovky projektů rekonstrukcí, obnovy a dostaveb památkově chráněných staveb, souborů a území, převážně na půdorysu Pražské památkové rezervace a v památkových zónách nebo areálech ve středních Čechách. Je příspěvkem k dialogu o hledání podstaty, kvality a hodnot architektury jako takové, bez ohledu na to, v které době byla vytvořena. Ostatně, také termín „historická architektura“ je podle autora relativní. Pravděpodobně každý architekt se totiž dožije toho, že jeho práce, kdysi současná a aktuální, je posuzována měřítkem času a srovnávána se stavbami o mnoho staršími i mladšími.

Marek Tichý

Marek Tichý (* 1971) je architekt a vysokoškolský pedagog, který působí jako odborný asistent na Fakultě architektury ČVUT Praha. V roce 2002 založil a dodnes vede vlastní architektonickou kancelář TaK, která se dlouhodobě věnuje kontextu současné a historické architektury. Hledání autentického architektonického výrazu, rovnováhy mezi památkovou ochranou, požadavkem na soudobou a funkční stavbu prezentuje nejen na vlastní tvorbě, ale i na profilových výstavách, přednáškách a publikacích.

Mnislav Zelený-Atapana

Mnislav Zelený-Atapana (* 1943) vystudoval ekonomii na Vysoké škole zemědělské a později etnografii na UK. Postgraduálně pak studoval v Peru na univerzitě San Marcos a na Katolické univerzitě. Celý život působí jako kulturní antropolog na volné noze a díky svým pobytům mezi amazonskými indiány se stal nejen uznávaným odborníkem na život a kulturu domorodých etnik Amazonie, ale především jejich přítelem. V roce 1989 Mnislava Zeleného adoptoval kmen Yawalapitiů a jeho duchovní otec šaman Guñitze mu dal jméno Atapana, což znamená List zelené palmy. V letech 1996 až 2001 působil jako velvyslanec ČR v Kolumbii a v Ekvádoru.

Atlas indiánů Jižní Ameriky

Ilustrační obrázek

V knize je zastoupeno 217 etnik všech kulturních areálů v různých obsáhlých heslech s důrazem na specifika i rozmanitost jednotlivých oblastí a kmenů, a dotýká se témat, jako jsou kanibalismus, manželství, sex, prostitutky, boje mezi kmeny, lov velryb, šamanismus, výchova dětí, léčení, náčelnictví, jazyky, pohřby, iniciace dospělosti, tance, zpěvy, rituály, duchové, halucinogeny, jedy, malování těla, rybolov s jedy, výroba šípů, vztah k přírodě a ke kosmu, genocida indiánů kvůli zlatu, půdě, diamantům či kaučuku, i starost indiánů o budoucnost Země. Součástí knihy je také podrobný glosář indiány používaných rostlin, sbíraného ovoce a lovené zvěře. Text je bohatě doprovozen mapami, fotografiemi, kresbami a také barevnými malbami Jana Dolejše, které věrně rekonstruují obydlí, šaty či rituály již zaniklých etnik.

Již vyšlo

Duch s rozkvetlým penisem, Veselé tropy Amazonie, Pokrokem k zániku

Lidstvo

Dějiny naděje

Přeložila Veronika Horáčková

Na přesvědčení, že člověk je od přirozenosti sobecký a nedůvěryhodný, se vzácně shodnou všichni, zastánci levice i pravice, psychologové i ekonomové, myslitelé dnešní i ti dávno mrtví. Tento pesimistický pohled na lidstvo nejpozději od dob Hobbese prosákl do západního uvažování, v souladu s ním budujeme naše veřejné instituce a politické i ekonomické systémy. Co když je ale toto přesvědčení mylné nebo minimálně přezíté? Je rozumné, aby právě očekávání toho nejhoršího mělo rozhodující dopad na naše jednání i na volbu našich politických představitelů? Autor postupně zkoumá manipulace slavných studií a předsudky vnášené do historických událostí, ať už jde o stanfordský vězeňský experiment nebo o skutečný příběh z knihy *Pán much*, a přináší povzbudivou zprávu. Že to je naopak laskavost a spolupráce, která se reálně všude projevila jako evolučně nejúspěšnější strategie. Možná je načase, aby se lidstvo přiklonilo k optimističtějšímu pohledu na sebe sama.

Tohle je *Sapiens* roku 2020.

The Guardian

Kniha mě donutila podívat se na podstatu lidskosti novým pohledem.

Yuval Noah Harari, autor bestselleru Sapiens

Rutger Bregman

Rutger Bregman je nizozemský historik, novinář a autor pěti knih, které se brzy po vydání staly mezinárodními bestsellery. Před akademickou dráhou dal přednost novinářské práci, publikoval například v *The Washington Post*, *The Guardian*, BBC a především v online magazínu *De Correspondent*, za což byl dvakrát nominován na European Press Prize. Pravidelně poskytuje rozhovory, pořádá přednášky na online debatních platformách pro širokou veřejnost, jeho předchozí kniha *Utopie pro realisty* byla přeložena do 40 jazyků.

William MacAskill

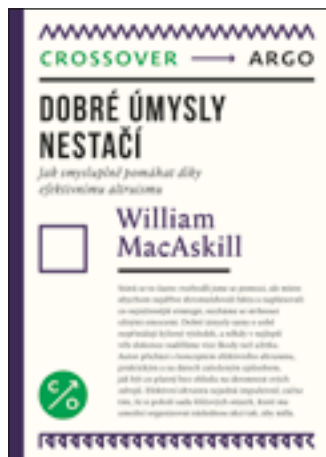
William MacAskill je skotský filozof, etik a spolu-tvůrce hnutí efektivního altruismu. Působí jako profesor filozofie a výzkumný pracovník na Global Priorities Institute na Oxfordské univerzitě a je ředitelem nadace Forethought Foundation for Global Priorities. Založil dvě neziskové organizace: 80 000 Hours poskytující poradenství pro ty, kteří chtějí ve své kariéře pomáhat druhým, a Giving What We Can, která instruuje dobrovolné dárce, jak deset procent svého výdělku bez obav věnovat na účinnou charitu.

Dobré úmysly nestačí

Jak smysluplně pomáhat díky efektivnímu altruismu

Přeložil Jan Prokeš

Stává se to často: rozhodli jsme se pomoci, ale místo abychom nejdříve shromažďovali fakta a naplánovali co nejúčinnější strategii, necháme se strhnout silnými emocemi. Dobré úmysly samy o sobě nepřinášejí kýžený výsledek, a někdy v nejlepším případě dokonce naděláme více škody než užítku. Autor přichází s konceptem efektivního altruismu, praktickým a na datech založeným způsobem, jak být co platný bez ohledu na skromnost svých zdrojů. Efektivní altruista nejedná impulsivně, začne tím, že si položí sadu klíčových otázek, které mu umožní organizovat následnou akci tak, aby měla žádoucí dopad pro co největší počet lidí. Když zapojíme srdce i rozum, máme možnost vykonat mnoho dobrého.

Nic než kapitalismus

Budoucnost systému, který vládne světu

Přeložil Jiří Pilucha

Poprvé v lidských dějinách celé planetě dominuje jeden ekonomický systém. Kapitalismus triumfoval, protože se ukázal životaschopnější a adaptabilnější než systémy jiné. Přinesl lidem blahobyt a uspokojil jejich touhu po nezávislosti. Ale vyžádal si za to vysokou morální cenu, naučil nás považovat materiální úspěch za konečný cíl našeho jednání. Kapitalismus sám o sobě nenabízí záruku stability. Na Západě je k prasknutí naplínán nerovností a nadbytkem. V Číně dobývá srdce milionů obyvatel a na první pohled se zdá, že funguje efektivněji než na Západě. Je však mnohem náchylnější ke korupci a při zpomalení růstu může vyvolávat ničivé sociální nepokoje. Prorocství předpovídající jednu jedinou nevyhnutelnou budoucnost lidstva jsou liché. Kapitalismus je systémem plným rizik, ale je systémem lidským: bude nám sloužit tím lépe, čím jasněji si budeme vědomi svých rozhodnutí.

Branko Milanović

Branko Milanović je předním ekonomem a bývalým místopředsdou Světové banky. Působí jako profesor ekonomie na City University of New York. Jeho kniha *Global Inequality* se stala mezinárodním bestsellerem a jednou z nejuznávanějších knih na téma ekonomické nerovnosti.

Toby Ord

Toby Ord je filozofem na oxfordské univerzitě, byl poradcem Světové zdravotnické organizace, Světové banky, Výboru pro zpravodajské služby USA a kanceláře britského premiéra. Pomáhal vytvořit hnutí efektivního altruismu a je spoluzakladatelem organizace Giving What We Can, která sdružuje lidi dávající po celý život deset procent svého příjmu na účinnou charitu.

Nad propastí

Existenční riziko a budoucnost lidstva

Přeložila Anna Štádlerová

Pokud vše půjde dobře, historie lidstva se ocitá teprve na svém počátku. Náš druh přežije miliardy let, což je dost času na to, aby skoncoval s nemocemi, chudobou a nespravedlností a rozkvetl do podoby, kterou si dnes ještě neumíme představit. Tato budoucnost je však nyní ohrožena. Kniha je založena na mnohaletém výzkumu, který se opírá o nejmodernější vědu a modeluje globální rizika, jimž jako lidstvo čelíme, od klimatické změny přes nekontrolovatelné šíření patogenů až po vývoj umělé inteligence. Autor tato rizika pojímá jako součást velkého příběhu lidstva a je přesvědčen, že vytvářet nejpravděpodobnější scénáře průběhu hrožících katastrof i toho, jak tato rizika minimalizovat, je největším morálním úkolem současnosti.

Edice Crossover do českého prostředí uvádí oceňované populárně naučné texty, které zachycují současné technologické, ekonomické, politické a společenské trendy a předestírají možné scénáře nejbližšího vývoje naší civilizace. Autoři se zázemím v různých oborech podrobně sledují například fungování celosvětových digitálních sítí, robotizaci práce, přechod na nové způsoby získávání energie, návrhy na úpravu ekonomických systémů, proměny geopolitické situace nebo změny klimatu. Ať už se jedná o dlouhodobé jevy jako ekonomická nerovnost nebo relativně novinky jako digitalizace, jejich vliv na životy lidí po celém světě je zásadní.

Knihy již vydané

Edward Luce

Soumrak západního liberalismu

Zevrubná analýza současného odklonu od liberalismu.

Kai Fu-Lee

Supervelmoci umělé inteligence

Současný souboj USA a Číny v oblasti vývoje umělé inteligence

Naomi Kleinová Ne nestačí

Souhrn autorčiných témat: šoková doktrína, význam obchodních značek, klimatická změna.

Annie Lowreyová Dejte lidem peníze

Investigativní přehled o kladech i záporech zavedení základního nepodmíněného příjmu.

Alec Ross

Obory budoucnosti

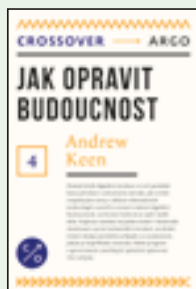
Obory, které jsou na vzestupu (umělá inteligence, genomika, kyberbezpečnost atd.).

Walter Scheidel

Velký nivelizátor

Nerovnost v dějinách dočasně narovnal pouze děsivé události jako války nebo pandemie. Má cenu snižovat nerovnost, a pokud ano, přijdeme na způsob, který by nenadělal více škod než samotná nerovnost?

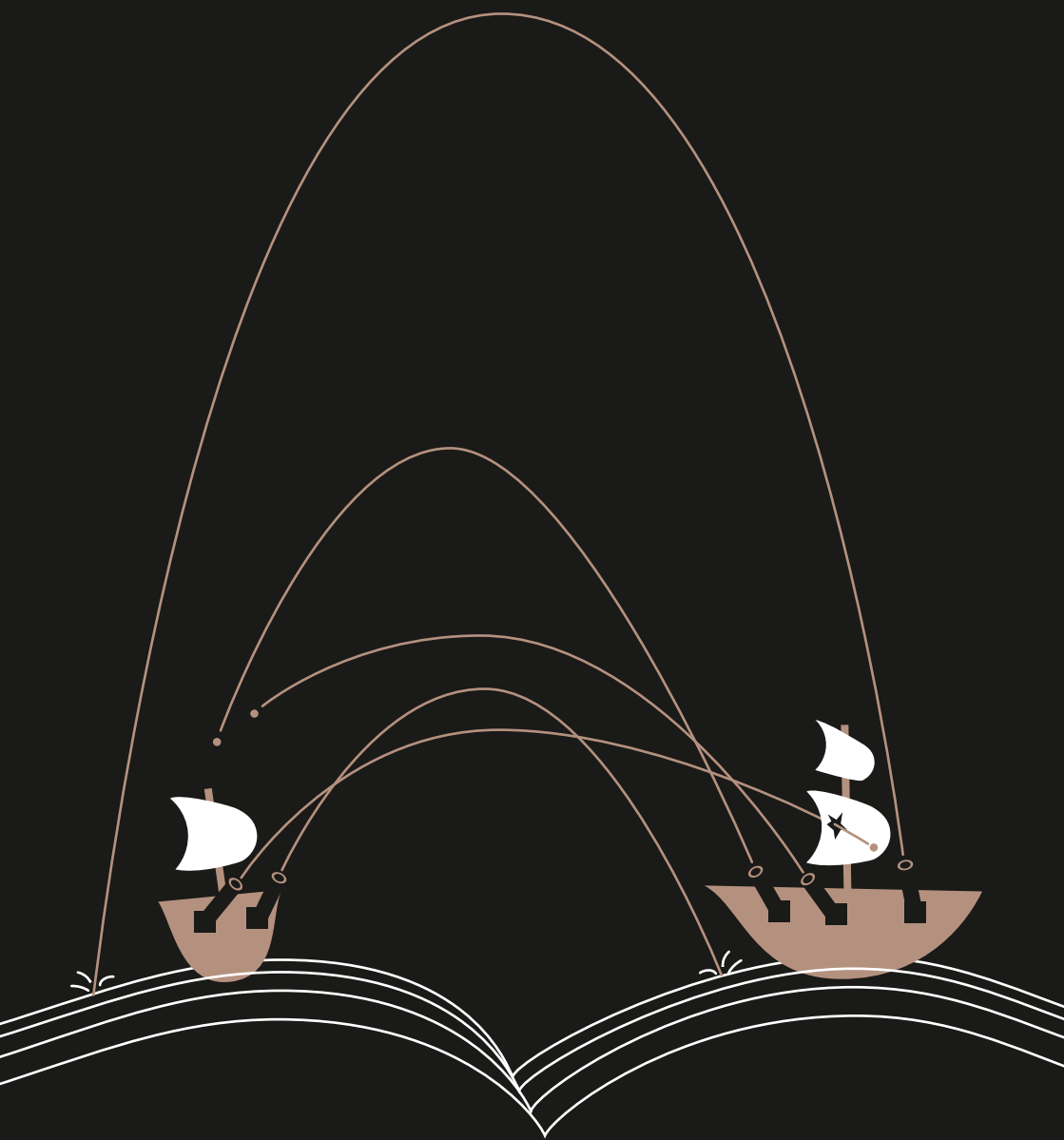
Andrew Keen Jak opravit budoucnost

Velké tech firmy pokrývaly online prostředí, autor nabízí návrhy, jak ony nechtěné vedlejší efekty napravit.

Paul Collier Budoucnost kapitalismu

Návrhy, jak by i v současné rozdělené době mohl kapitalismus elegantně léčit své vlastní neduhy.

nakladatelství argo

Historická literatura

86–90

Helena Polehlová

Helena Polehlová (* 1974, Chrudim) vystudovala latinu a angličtinu na Masarykově univerzitě v Brně. Nyní vyučuje na katedře anglického jazyka a literatury Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové. Zabývá se anglo-latinskou a staroanglickou literaturou.

Pokorný plamének anglického národa:

Svatý Wilfrid z Yorku v kontextu anglo-latinské hagiografie 8.–12. století

Strana z rukopisu *Vita Wilfridi*

Svatý Wilfrid je významná osobnost northumbrijské církve 7. století. Proslul jako zastánce římského způsobu křesťanské praxe na církevní synodě ve Whitby roku 664, jako zakladatel a opat celé skupiny klášterů a také jako vlivný a majetný biskup chovající se po vzoru galských biskupů. Nejstarší wilfridovská legenda *Vita Wilfridi* obsahuje řadu biografických a historio-graphických prvků, je však bezesporu především dílem hagiografickým, o čemž svědčí její struktura a konvenční hagiografické prvky.

Monografie uvádí legendu o sv. Wilfridovi do historických souvislostí, zabývá se důvody vzniku textu, jeho datací i rozdílnými názory na osobnost autora. Podává přehled událostí Wilfridova života, o nichž máme zprávu z uvedené legendy, z Bedových *Církevních dějin národa Anglů* a také z pozdějších pramenů. Analyzuje různé pohledy na legendu i osobnost světce v současném bádání a zasazuje spis do jazykového a literárního kontextu, mj. oponuje recepci legendy jako neobjektivního textu s nejasnou chronologií a řadou nepřesností. Součástí studie je komentovaný překlad *Vita Wilfridi* do češtiny.

Jan Žižka

Ilustrační obrázek

Životopis *Jan Žižka* vznikl v intelektuálně výbušné atmosféře roku 1968, vydán byl ale až po sovětské invazi. Na Žižkově biografii je nejpřínosnější, jak autor pojímá jeho osobnost. Není tolerantním utrakvistou, neuznává koexistenci různých pravd či různých přístupů k poznání Boha. Koná a chová se přímočaře. Poznaná víra má platit pro každého, pro posledního vojáka stejně jako pro vojevůdce. Žižka je přitom především voják, jenž vyžaduje poslušnost a disciplínu. Veškeré úchytky od pravé víry tvrdě trestá. Zároveň však zůstává šlechticem, jenž ctí uspořádání světa, daného od Boha, do společenských stavů a řádů. V politické rovině však Žižka nebyl takovým radikálem jako ve věcech víry. Velmi dobře věděl, že musí činit kompromisy a přizpůsobovat se odlišným názorům spřízněných stran. Možná toužil po sjednocení země, po řádu, jenž by odpovídal jeho představám, zároveň si ale uvědomoval faktickou nedsažitelnost této mety. V tom se patrně lišil od Jana Husa, s nímž ho naopak spojovala omezená tolerance k názorům druhých.

Již vyšlo

Idea národa v husitských Čechách, Mezi středověkem a renesancí, Cesta Karla IV. do Francie, Nalézání, setkávání a míjení v životě jednoho medievisty, Život a dílo Jeronýma Pražského, Diví lidé (v imaginaci) pozdního středověku, Jan Hus. Život a dílo, Hranice pravdy, Člověk českého středověku, Slavnosti, ceremonie a rituály pozdního středověku, Návraty k pramenům

František Šmahel

František Šmahel (* 1934) je světově uznávaný medievista, který svým interpretačním přístupem výrazně ovlivňuje soudobé historické myšlení. Svůj vědecký život spojil s Akademií věd. V 60. letech se v historickém ústavu etabloval jako uznávaný historik renesance, reformace a pražské univerzity. Po svém nuceném odchodu z akademického prostředí se v 70. letech živil jako řidič tramvaje. Do badatelského světa ho na konci 70. let vrátila nabídka tábořského muzea, v němž působil až do roku 1989. Po listopadové revoluci se stal novým ředitelem obrozeného Historického ústavu AV ČR a začal přednášet dějiny středověku na Filozofické fakultě Karlovy univerzity. V roce 1998 založil ve Filozofickém ústavu AV ČR Centrum medievistických studií, v němž působí dodnes. Jeho nejvýznamnější prací je třísvazková *Husitská revoluce* (1993), publikovaná v přepracovaném vydání i německy.

Václav Marek (ed.)

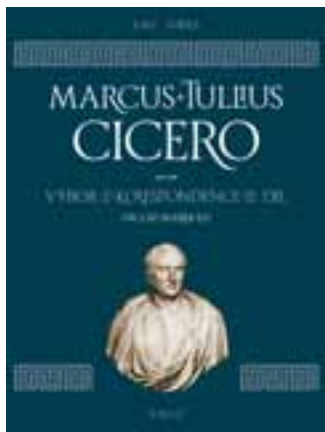
Václav Marek (* 1941) je docentem starověkých dějin v Ústavu řeckých a latinských studií FF UK v Praze. Kromě antických dějin se pedagogicky i odborně věnuje také epigrafice a numismatice. Je autorem nebo spoluautorem řady odborných i popularizačních knih (*Encyklopedie starověkých dějin*, 2008). Mimořádný počín představuje jeho kritická edice vybraných Ciceronových řečí (*M. Tulli Ciceronis Scripta quae manserunt omnia. Fasc. 16: De lege agraria orationes III, Pro Rabirio perduellionis reo oratio*, 1983). Překlady z latiny vydal např. ve sborníku *Antické válečné umění*, 1977.

Výbor z korespondence II

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

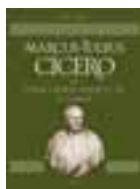
Přeložil Václav Marek

Dochovaná korespondence Marka Tullia Cicerona byla objevena italskými humanisty ve 14.–15. století. Obsahuje téměř 900 dopisů, a coby „živá“ korespondence, neurčená primárně pro veřejnost, má nesmírný historický význam. Cicero si dopisoval s množstvím předních římských osobností, které spolu tvořily dějiny, posledních desetiletí římské republiky (Gneus Pompeius, Gaius Iulius Caesar či Marcus Antonius). Dopisy často velmi detailně prezentují jeho pohled na události a jednající osobnosti, živě (i humorně) vykreslují atmosféru doby, vyjadřují Ciceronovy úvahy a nálady a nabízejí zprávy o jeho rodinných poměrech i širokých kulturních zájmech. Tato korespondence je pro římské prostředí jedinečným zdrojem informací jak o „velké politice“, tak o drobných mezilidských vztazích. Právě díky ní je Ciceronova doba pro nás nejlépe známým obdobím celých starověkých dějin. První díl výboru, který vyšel v roce 2019, obsahuje 240 dopisů z let 65–50 př. n. l. Druhý, obdobně rozsáhlý svazek zahrnuje dopisy z let 49–43 př. n. l.

Již vyšlo

Výbor z korespondence I.

Spojenci a rivalové

Církev a stát v době platnosti solní smlouvy (1630–1782)

Původně disertační práce Petra Honče je věnována problematice vztahu církve a státu v Českém království v období 17. a 18. století. Přestože se po bělohorské porážce v Českém království prosadilo katolické náboženské jako jediné povolené, bylo postavení katolické církve v počátečním období především z materiálního hlediska velmi nejisté. Sekularizace, jež byla důsledkem husitské revoluce, zmenšila majetek a příjmy katolické církve natolik, že i v 17. století zůstávala závislá na světské moci, resp. na státu. Vytvořit nové podmínky bylo třeba konkordátní smlouvou, často označovanou jako solní smlouva. Autor v knize objasňuje jak složitá jednání o této smlouvě, tak fungování tzv. solní pokladny, z níž byly příjmy katolické církve v letech 1630–1782 hrazeny. Zvláštní pozornost je v knize rovněž věnována opakovanému porušování konkordátu ze strany státu během 18. století, neboť státní moc se opakovaně snažila zbavit Svatý stolec práva na rozdělování prostředků ze solní pokladny. Tento proces byl ukončen až jejím přivtělením k zemskému náboženskému fondu za vlády císaře Josefa II.

Petr Honč

Petr Honč (* 1982) vystudoval historii, latinu a církevní dějiny na Univerzitě Karlově. V současnosti působí jako přednosta Ústavu jazyků 3. lékařské fakulty Univerzity Karlovy a jako výzkumný pracovník Univerzity Hradec Králové. Specializuje se na české církevní dějiny 17. a 18. století.

Jana Daňhelová (ed.)

Jana Daňhelová (* 1986) vystudovala latinskou medievistiku a francouzštinu na FF UK v Praze. Pro nakladatelství Argo připravila výbor ze středověkých milostných dopisů *Dopisy dvou milenců* (2017). Žije ve Finsku a působí jako překladatelka na volné noze.

Dhuoda Příručka pro syna

Ideální portrét šlechtiče karolinské doby

Přeložila Jana Daňhelová

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Kniha *Příručka pro syna* (*Liber manualis ad filium*), jejíž autorou je franká šlechtična Dhuoda, vznikl ve druhé fázi karolinské renesance, kdy byla aktivní znalost latiny a literární činnost téměř výhradní doménou církevních kruhů. Představuje výjimečný příklad laické literární tvorby 9. století a je zároveň důkazem pozvolného pronikání karolinské latinské vzdělanosti mezi aristokratické vrstvy. Poskytuje cenné informace o životě a smýšlení západofranké aristokracie, především o jejích etických principech a vnímání vlastní role v raně středověké společnosti. Dílo, které Dhuoda věnovala staršímu synovi, se námětem a morálně-etickým pojetím blíží k ve středověku oblíbenému žánru zrcadla, avšak v určitých aspektech se od jiných známých středověkých zrcadel odlišuje. Neobvyklá je především jeho geneze – *Liber manualis* vzniká jako bezprostřední reakce na autorčinu bolestnou životní zkušenost matky odloučené od dětí. Není adresována anonymnímu šlechtici, ale vlastnímu synovi a v důsledku toho je, na rozdíl od jiných zrcadel, obohacena o autobiografický prvek a silný citový rozměr.

Již vyšlo

Dopisy dvou milenců

POZNÁMKY

Aaronovitch Ben	53	Janssonová Tove	61
Adolfssonová Maria	52	Japin Arthur	31
Attenborough David	74	Jonáš Martin	17
Berlinová Lucia	35	Kerouac Jack	33
Bonnefoy Miguel	30	Kleist Reinhard	60
Bregman Rutger	79	Ledenová Šárka	67
Cicero Marcus Tullius	88	Lerner Ben	36
Coste Xavier	57	MacAskill William	80
Daňhelová Jana	90	Mantelová Hilary	28
Fiskeová Anna	62	Marcinów Mira	21
Frenchová Tana	51	Marek Václav	88
Glücková Louise	38	Masonová Meg	24
Gombrich Ernst	14	Miklíňová Galina	63
Gordin Michael D.	15	Míková Marka	63
Hannahová Kristin	26	Milanović Branko	81
Hearne Kevin	54	Morante Elsa	22
Honč Petr	89	Mytting Lars	23
Horáková Pavla	13	Nguyen Huy Thiep	27
Howard Robert Erwin	56	Novák Jan	18
Hughes Ted	39	Obama Barack	10
Hůlová Petra	69	Olde Heuvelt Thomas	55
Chamberlainová Mary	20	Ord Toby	82
Ishiguro Kazuo	37	Orwell George	57

Oyeyemi Helen	34	Technik Marek	46
Palán Lukáš	47	Tevis Walter	11
Pánek Josef	41	Tichý Marek	77
Pech Miroslav	45	Vacek Jindřich	66
Perriot Vincent	59	VanderMeer Jeff	70
Peterson Jordan B.	16	Walliams David	64
Placák Petr	42	Zehová Juli	29
Platzová Magdalena	49	Zelený-Atapana Mnislav	78
Polehlová Helena	86		
Presser Bram	25		
Priestley Chris	71		
Prokopcová Hana	67		
Rijneveld Marieke Lucas	12		
Rupp Jan	48		
Sagitaris Petr	50		
Seife Charles	76		
Shellenberger Michael	75		
Sijie Dai	32		
Stránský Jiří	40		
Strnadová Anna	44		
Svobodová Klára	43		
Šmahel František	87		
Tardi Jacques	58		

ARGO, spol. s r. o.
Milíčova 13, 130 00 Praha 3

☎ **222 781 601**
✉ **argo@argo.cz**
🌐 **www.argo.cz**

Ředitel

Milan Gelnar
milan.gelnar@argo.cz

Programová ředitelka

Hana Gelnarová
☎ 222 781 361
✉ hana.gelnarova@argo.cz

Jednatel

Jiří Michek
☎ 226 519 376
✉ jiri.michek@argo.cz

Redakce

Veronika Chaloupková
italská literatura, filmová řada
☎ 222 782 265
✉ veronika.chaloupkova@argo.cz

Richard Klíčnick
edice Argomiks a Bibliofilie
☎ 222 783 513
✉ richard.klicnik@argo.cz

Martina Mašínová
beletrie, česká literatura,
populárně-naučná literatura
☎ 273 132 173
✉ martina.masinova@argo.cz

Magdalena Moravová
historická literatura
☎ 273 132 176
✉ magdalena.moravova@argo.cz

Martin Nodl
historická literatura
☎ 222 781 597
✉ martin.nodl@argo.cz

Markéta Nová
beletrie, edice Mýty, pohádky
a legendy, Rodičovství
☎ 222 780 190
✉ marketa.nova@argo.cz

Petr Onufer
angloamerická literatura, edice AAA, poezie
☎ 273 132 174
✉ petr.onufer@argo.cz

Vít Penkala
beletrie, populárně-naučná literatura
☎ 222 780 184
✉ vit.penkala@argo.cz

Alena Pokorná
literatura pro děti a mládež,
německy psaná literatura
☎ 273 132 177
✉ alena.pokorna@argo.cz

Martin Šust
edice Fantastika
✉ martin.sust@argo.cz

Ivana Tomková
frankofonní literatura
☎ 222 782 265
✉ ivana.tomkova@argo.cz

Miloš Urban
beletrie a populárně-naučná literatura
☎ 222 783 514
✉ milos.urban@argo.cz

Jindřich Vacek

kultury a civilizace, románské
jazyky

☎ 222 780 184

@ jindrich.vacek@argo.cz

Oldřich Vagner

edice Crossover

oldrich.vagner@argo.cz

Hana Zahradníková

angloamerická a severská
literatura

☎ 273 132 173

@ hana.zahradnikova@argo.cz

Redakce technická**Milan Dorazil**

☎ 222 782 260

@ milan.dorazil@argo.cz

Saša Švolíková

☎ 222 781 608

@ sasa.svolikova@argo.cz

Redakce výtvarná**Pavel Růt**

☎ 222 781 606

@ pavel.rut@argo.cz

Saša Švolíková

☎ 222 781 608

@ sasa.svolikova@argo.cz

PR a propagace**Zdenka Kříkavová**

☎ 222 781 601, 733 650 762

@ zdena.krikavova@argo.cz

Ulrika Horáková

☎ 222 783 513, 724 182 323

@ ulrika.horakova@argo.cz

Jakub Gelnar

asistent propagace, sociální sítě

@ jakub.gelnar@argo.cz

Odbyt**Pavel Krummer**

☎ 222 783 512

@ pavel.krummer@argo.cz

Zahraniční práva**Markéta Matušková**

nákup práv

☎ 273 132 175

@ marketa.matuskova@argo.cz

Veronika Chaloupková

prodej práv

☎ 222 782 265

@ veronika.chaloupkova@argo.cz

Gabriela Kiszová

nákup práv

☎ 222 782 262

@ gabriela.kiszova@argo.cz

Účetní oddělení**Jana Kühnlová**

☎ 222 782 147

@ jana.kuhnlova@argo.cz

Marie Bardisalová

☎ 222 780 191

@ marie.bardisalova@argo.cz

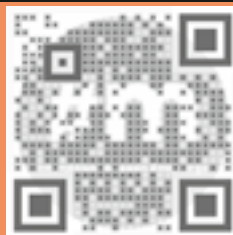
Distribuce**KOSMAS**

Za Halami 877, 252 62 Horoměřice

☎ 226 519 400

@ odbyt@kosmas.cz, www.kosmas.cz

Představujeme vám magazín #mojeargo!

Více než rok pro vás připravujeme internetový měsíčník, ve kterém se dozvíte všechno, co jste kdy chtěli vědět ze zákulisí našeho nakladatelství!

Novinky. Rozhovory. Akce. Recenze. Soutěže. Zajímavosti.

Každý měsíc se věnujeme jinému tématu, každý měsíc pro vás s láskou píšeme o knihách, které pro vás chystáme. Přihlaste se do našeho newsletteru na www.argo.cz a o novém čísle se dozvíte jako první!

#mojeargo

INTERAKTIVNÍ MAGAZÍN O VEŠKERÉM DĚNÍ Z ARGY

